

అయినతాత్రగంధసర్వస్వము, 7.

శ్రీ చెలికాని లచ్చారావుగారు,

(సంపాదకులు.)

సారంగధరచరిత్రము.

చిమంచి తిమ్మకవివ్రాసేకము.

శతకముల ప్రథమ సంపుటము

దీని మొదలు 2—8—0 మాత్రమే.

ఈ సంపుటము నందుఁ గల శతకముల పేర్లు.

- 1 కాళహస్తిశ్వరశతకము (ధూర్జటికవి) 0—3—0
- 2 భాస్కరశతకము (మారదవెంకయ్య) 0—3—0
- 3 సీతాపతిశతకము (సాహేబురాణ రామనకవి) 0—3—0
- 4 శ్రీరామలింగేశ్వరశతకము (అడిదము సూరకవి) 0—3—0
- 5 కుక్కుటేశ్వరశతకము (కూచిమంచితిమ్మకవి) 0—3—0
- 6 దేవకీనందనశతకము (వెన్నెలకంటి జన్నయ) 0—3—0
- 7 కవిచౌడప్పశతకము (చౌడప్పకవి) 0—2—0
- 8 నృసింహశతకము (శేషప్పకవి) 0—3—0
- 9 ఇందుశతకము (పుసులూరి సోమరాజుమాత్యకవి) 0—4—0
- 10 నమశ్శివాయశతకము (చామర్తి శేషగిరికవి) 0—1—0
- 11 మహిజామనోహరశతకము (రేమళ్ల రామదాసు) 0—2—0
- 12 వరాహలక్ష్మీనరసింహశతకము (గోగులపాటి కూర్మదాసు) 3—0—0
- 13 దాశరథీశతకము (కంచెర్ల గోపకవి) 0—2—0
- 14 జగన్నాయకశతకము (వరాహగిరి కొండాజూ మాత్యుడు) 0—2—0
- 15 ప్రసన్నరాఘవశతకము (నరసింహకవి) 0—2—0
- 16 లావణ్యశతకము (పోలిపెద్ది వేంకటరాయకవి) 0—2—0
- 17 నారాయణశతకము (బమ్మెర పోతరాజు) 0—3—0
- 18 ఆంజనేయశతకము (చల్లూకొటయ్యకవి) 0—3—0
- 19 ప్రసన్నాంజనేయశతకము (చిత్తూరివరకవి నారసింహుడు) 0—4—0
- 20 సచ్చిదానందరామశతకము (మండలేముల వెంకయ్యార్యుడు) 0—1—0

వలయువారు:—కార్యదర్శి.

చిత్రాడ;

సీతాపురంపాస్టు, గోదావరిజిల్లా.

సారంగధరచరిత్రము.

ఇయ్యది

కూచిమంచి తిమ్మకవివర్యునిచే

రచియింపబడి

శ్రీ చెలికాని లచ్చారావుగారిచే

సంపాదించబడినది.

చిత్రాక్షః

శ్రీ రామవిలాసముద్రాక్షరశాల స్మృతితము.

1921.

ఆ చేమకూర అప్పన్న గ్రంథము ననుసరించి వ్రాసిననెను. ఈ యప్పన వేంకటకవికి మారుపేరో, లేక యతఁడు మఱియొక సారంగధరచరిత్రయు వ్రాసెనో పరిశీలించవలసి యున్నది.

(3) రెండవ ద్విపాక పరశురామకృతము కావలెను. గ్రంథము సరిగ లేదు. ద్విపదకావ్యకర్తల కాలము సరిగ దెలియదు. మూడవ రెండవ ద్విపద లాకటియా రెండవ విచారము.

ఈతిమ్మకవి ఆరువేళ్ళియోగిబ్రాహ్మణుఁడు. కాండిన్యగోత్రుఁడు. బయ్యనామాత్యుని ప్రాప్తాత్ముఁడు. తిమ్మయ్య పాత్తుఁడు, గంగవంత్రి పుత్రుఁడు. తిల్లి లక్ష్మయ్య. సింగన్న, జగ్గన్న, నూరన్నాదు లీతని శిష్యులు. ఈతఁడు గోదావరిమండలములో పీఠికాపురసంస్థానమునందు కందరాడగ్రామ కరణము. ఈతనికాలములో నాంధ్రయులకును పరానులకును తఱుచు యుద్ధములు జరుగుచుండుటయు, నాగ్రామసమీపముననుండియే సేనలు తఱుచు రాకపోకలు జరుగుచుండుటచేతను, వారలకు మార్గసౌకర్యాదులు చేయుటయు నాసేనలు దాడులకు వెఱచియు యితఁడాగ్రామముపదలి చంద్రంపాలెము వాసస్థలముగా నేర్పఱచుకొనియున్నట్లు నిప్పటికిని చంద్రంపాలెములోనున్న నాతని వశజులు చెప్పుచున్నారు. మన్నీ కవియున్న కందరాడపద్ధ నివేశనస్థలము పాడుదిబ్బగా చూపబడుచున్నది. ఈగ్రామము పెద్దాపుర పీఠికాపుర మార్గమున ఘోర్దీరుపాలెముపద్ధ చూడనగును. “ఈయన గ్రంథంబులుచేయ నారంభించిన కాలమునందు పీఠికాపురసంస్థానమున రావు మాధవరాయస్వపతి ప్రభువుగానుండెను.” అని రావుబహద్దరు కం॥ పీ॥ పంతులుగారు వ్రాసియుండిరి. ఈయన యభిప్రాయప్రకార మన్నదమ్ములైన మాధవరావు, నీలాద్రిరావులలో నీమాధవరావుని ప్రభువుగాఁ దలంచియుండిరి. ఇందులకు రుక్మిణీపరిణయ, రసికజనమనోభిరామాదులనుండి యుదాహరణములు చూపిరి. ఈయన వారి నప్పటిప్రభువులుగా భ్రమపఱచి చూపియుండిరి. ఈయనకాలమునాటి పెదమాధవరావు మాత్రమే పట్టపుప్రభువైయుండెను. ఈయన చూపిన చినమాధవరావుమాత్రము ప్రభువుకాడు. కవి యిండుమించుగా దెబ్బదిసంవత్సరములు జీవించియున్నట్లును 1757 సం॥లో మృతినొందినట్లును కం॥ పీ॥ గారు చెప్పుచున్నారు. అప్పటికి మాధవరావుగారును నీలాద్రిరావుగారును పీఠికాపురమును రాజులుకారు. ఈతనికి ‘కవిసాగ్రభామ’ బిరుదు నొసంగినయతఁడు పెదమాధవరావుగాక యైయుండు. ఈతఁడే వక్తలంక వీరభద్రకవిపద్ధ వాసపద్ధతాపరిణయంబుఁ గృతినొందెను. ఈకవులిరువురు సమకాలికులై ట్లును దెందులూరి లింగనారాధ్యుని శిష్యులైనట్లును చరిత్రాత్మకంబు.

మఱియు నీకవి కం॥ వీ॥ గారి కవులచరిత్రయు ప్రకారము 1687 నుండి 1757 సం॥ వరకు నున్నట్లు నూచింపబడినది. ఈకాలములో రాజ్యపాలనకువచ్చినవారు పెదమాధవగావు, నరసింగరావు, వేంకట్రావు, జనార్దనరావు, వేంకటకృష్ణారావుగారు యుండినట్లు లీకవియనంతరము చిన్నమాధవరావు పాలకులైయుండినట్లు కీర్తికాపురసంస్థాన చరిత్ర చెప్పుచున్నది. మఱి పెద్దాపురసంస్థానచరిత్రయందుగూడ వీరు క్రీ॥ శ॥ 1759 వఱకు పరిపాలించినట్లును మహమ్మదీయులనుండి 1755 వరకు పరిపాలించునట్లును 1750 వఱకును వీరికి కొన్ని శాసనములు పుట్టినట్లును చెప్పబడియున్నది. కనుక నీలాద్రి మాధవగావులు ప్రభువులుగా గలిచెప్పినప్పటికిని కవి పట్టపభ్రమలని యుద్దేశము కాదు. కవియే సారంగధరచరిత్రము నందు నీలాద్రి మాధవరాయలు వేర్వేరుక “గావు వేంకటకృష్ణరాయవిశ్వంభరారావల...” యని జేరుకొనియున్నాడు. కం॥ వీ॥ గారు యీసారంగధరచరిత్రను జూడలేదని వ్రాసికొని యున్నారు. పీఠాపుర సంస్థానచరిత్రను చూడ నందున నట్లు వ్రాసియుందురు. అప్పుడు సాధారణముగా పెద్దకుమారుడు ప్రభువై రాజ్యమేలుచున్నప్పటికి నాయన సోదరులుగూడ రాజులుగానే పరిగణింపబడుచుండిరి. ఇట్లే బొబ్బిలిసంస్థానంబున ప్రభువుగాని శ్రీరాజు జనార్దనంగారాయణంగారు తమరు ప్రభువుగా మిత్రవిందాశరిణయైన వ్రాసికొనినారు. బొబ్బిలిసంస్థానచరిత్రయనం దీయన ప్రభువుగా గానబడమిం జేసి సంతయనివారణార్థమై బొబ్బిలి మహారాజావారికి యుత్తరం బొందు వ్రాసియుంటి. అందుపై శ్రీమహారాజావారు “ప్రభువుల యన్నదయ్యలందఱు పూర్వకాలమున ప్రభువులుగానే గౌరవంపబడుచుండిరి.” అని (26-11-1920) జవాబు వ్రాయించిరి గాన కవి నీలాద్రి మాధవరావులు పట్టరాజులు కానప్పటికి నాచారములనుబట్టి ప్రభువులుగా లిఖించియుండు. ఈకవికాలములోనే ఏగురు ప్రభువులు పరిపాలకులైరి. ఈప్రభువులు 80 సంవత్సరములలోనే పరిపాలించి రాజ్యపాలనంబులొనర్చి కీర్తిశేషులైరి.

వీర లింత యచిరకాలంబులోనే మరణించుట పరిజలు దుగదృష్టవంతులు. అచ్చతెలుగున నిరోధ్యనియమమునకు దారితీసినవారిలో నీకవియే పరిగణించుడు. లక్షణసారసంగ్రహమునఁ బూర్వలక్షణగ్రంథంబులోలేని నూతనవిషయంబునుజేర్చి వ్రాసియున్నాడు. ఈసారంగధరచరిత్రయును శంకరునకు కృతయిచ్చెను. ఇందుఁ జిత్రాంగిని వేశ్యగా న్యక్తికరించియున్నాడు. ఈగ్రంథమందలి కథ శృంగారాదుల యనుపరివేశము గలిగి కరుణారసపరిభావమై రమ్యతరమై హృదయకరితరలై యున్నదన్నది. ఈతనికవిత్యము మిగుల రసవంతంబునుటకు సుప్రసిద్ధుడగు ఏనుగు లక్ష్మణాకవి

“హేటకగర్భవధూలీ । లాటనచలితాంఘ్రి నూపు ♦ రారాన కీర్తి
పాటన్వరములు తేనియ । తేటలు మా కూచిమంది ♦ తిమ్మయ మాటన్.”

అని శ్లాఘించినట్లును, ప్రసిద్ధంబు. మఱియు జాహ్నువీమాహాత్మ్యంబునందు గీ. వర్తమానకవీత్వర శివరునిఁ గూచి, మంచి తిమ్మకవీంద్రుని ♦ మదిఁ దలంతు”

అని గౌరవంబుగఁ జేర్కొనియుండె. “బహుళగ్రంథములను రచించిన వాఁడు ఇన్నిగ్రంథములను సలక్షణమైన మృదువధురపాకమున రచించినకవి యాధునికులలో మఱియెవ్వఁడును లేడు.” అని రా|| క|| వీ|| గారు వ్రాసియుండిరి. స్త్రీనర్లనాదుల రసవంతముగా వర్ణించిన రసికజనమనోభిరామమును రచించిన కొంతకాలమునకు కవి రాజశార్దూలమునఁ బోవుచుండఁగా నాగ్రంథమును చదివి యందలి రసికత్వంబున కానందించిన వేశ్య యీతనిమెచ్చి నలచి కాఁగిలించికొనినట్లును, అంత నీతఁడు పెడమొగంబువైచి విదలించుకొని పోవుచుండ, అందుపైన నామె ‘నీ కట్లు చెల్లునా’ యని

చ. “చతురులలోన నెంతయును ♦ జాణపటంచును నేను గౌఁగలిం

చిత నిటు మారుమోమిడఁగఁ ♦ జెల్లునె యో రసికాగ్రగణ్య”

అని యాశుకవిత్వమైన నడుగగా, తిరుగనాతఁడు

“యే ! దుష్టమగునట్టి బంగరపు ♦ బంగరపుం గనిఁబోలు నీకుచా

ద్వితయము తొమ్మునాటి యల ♦ వీపున దూలెనటంచుఁ జూచితిన్.”

అని పద్యముపూరించి జనెనని కథ యొకటి వ్యాప్తించియున్నది. ఏది యెట్లున్నను వీనినిబట్టి యీతఁకవిత్వము రసవంతఁబనియు తేలుచున్నది. గ్రంథవిస్తరభీతిచే నీతనిచరిత్ర యింకటితో క్లుప్తముగా ముగించితి.

ఈసారంగధరచరిత్రమును రాయనరము కూచించి చిత్తైన్నగారినుండి యొకప్రశ్నియు, కగవ చాగఁటి సుబ్బారాయుడుగారినుండి యొకప్రశ్నియు, తణుకుతాలూకా కావలిగ్రామమునుండి కప్రశ్నియు సంపాదించితిమి. చెడలుపట్టి పోయిన పద్యాల, పూరించక కుండలీకరణములతో నుంచి ముద్రించితిమి. కరపరణంగారి మిదపై పెండలపుదుంపలగంజలమధ్యలో నెడకగా చెడలుపట్టిన చివరాశ్వాసులులతో గూడిన ప్రతి దొరికినది. ఏనుఁగు లక్ష్మణకవి నాశనమైయును అచ్చటనే దొరికినది. ఈగ్రంథములను లోభులై మూలను ముక్క పెట్టి పారవేసి పాపమున కొడిగట్టుకొను మాఘులవలె గాక స్వార్థత్యాగముద్ధితో మాకొసంగిన యీ పై మహనీయులకు మా కృతజ్ఞతావందనము లర్పించుచున్నాము.

చిత్రాక్ష,)

4—10—21.)

ఇట్లు, సంపాదకుఁడు, —

చెలికాని లచ్చారావు.

శ్రీ మ.

సారంగధరచరిత్రము.

ప్రథమాశ్వాసము.

శ్రీ

కరగుణసార చిరశుభాకార, నాకధునీజార నవమకుమార

శరనిధితూటిర వంద్రోజీర, పరిచితామర వారభంజితమార

ద్విరదదైత్యవిదార దీనమందార, గిరితనూజాదార, క్షత్త్రినిశార
ధృతసురంగకిశోర త్రిపురసంహార, రత్నగరశాసార దండేత్రకూర

మునిమనోబ్జవిహార మునితకుబేర, ఘనభోగితేయుర కలితాస్థిహార
విజితకాత్రివహీర వేదమంజీర, రజతశైలాగార రమ్యస్రిచార

జగదవనాధార సదమలాచార, నిగమాంతసంచార నితీతకుతార
భువనైకశృంగార పుణ్యవిచార, వివిధసంగరశూర వృజినాపహార

మృదుతనవ్యాహార మృత్యువిహార, విదితకృపాపూర విశ్వవిహార
వినీభృతాభిలభార విలసత్స్రికార, వినయవిద్యాంకుర వీరావతార

హీరతారపటిర హిమ ఘనసార, శారదాబుదహార చారుశరీర
చిరయశోలంకార సింధుగభీర, గురుతగోదార కుక్కుటలింగధీర

యని యిష్టదేవతాపార్థిర్ధనః జేసి, ఘనులఁ బురాతనకవుల భజించి
వనరుహాసురాణి వాణినిఁ గొలిచి, తనర నేనికిమోముదైవంబు నెంచి

యలఘుతేజోనిధి యగుదెందులూరి, కులు లింగనారాధ్యగురుని నుశించి
తలఁపున సారంగధరచరిత్రంబు, తెలుఁగున ద్విపదగాఁ దెలియొనర్పఁ

బూని యే నిక్కావ్యయన కెవ్వఁ డధిపుఁ, డానోయని మది నెరియుచున్నంత.
శ్రీనగజాసమంచితకుచాలిప్త, మానితసారంగ మదఘనసార

సాంకవాగరుగంధసారకాశ్మీర, పంకసంకలితశుంభదృబాంతరుండు
దినకరశత్రుజితి దేదీప్యమాన, ఘనఘణామణిమయూఖభ్రాజమాన

పవమాన భుక్కులపరివృతోద్ధాన, వివిధవిభూషణావృతలసన్నాది
యశాంతముహుర్దీప్యతామృతాంశుపరి, భా శ్రేణికా పరిపదసముల్లసిత

పటుజటాటూగ్రిభాగ భాగ్దీప్య, తెలిసిజలాంతరార్త్యలక్ష్మణమండ

కుండచందనహార గోక్షీర హీర, మందార సురసరిన్మల్లీశు సార
 కాకోదరాధీశ కాశ కైలాస, రాకేందునీకాశ రమ్యవిగ్రహుడు
 డమరు త్రిశూల ఖడ్గ కపాల పరశు, కిముల ఖట్వాంగ రంగత్తరాంబుజుడు
 పాకజిన్నణివిభాభానురాధీల, కాకోలరుగ్జాల కలితకంఠరుడు
 దుర్బద వేదండ దోషాచరేంద్ర, చర్మకాశేయ కాంచత్కరీరుడు
 ప్రసవబాణాసన ప్రవిమల గాత్ర, భసితాంగ రాగవిభావిభాసితుడు
 సదమలదరహాస చంద్రికోల్లసిత వజ్రనామృతాంకుబింబ ప్రభాన్వితుడు
 సముదగ్రికైలాస శైలోపమాన, రమణీయ భద్రోత్తరాజవాహనుడు
 నందీశగుహ గజాననుఖి ప్రమథ, బృంద బృందారకబృంద సేవితుడు
 భక్తరక్షణకళా పారాయణుడు, భుక్తియుక్తిప్రదాద్యుతచరితుండు
 వరదుడు రజతసర్వతనికేతనుడు, కరుణాపయోధి శంకరు డోక నాడు
 గురుతరకాండీస్యగోత్ర పావనుని, వరకూచిమంచి సద్వంశసంభవుని
 గంగనమంత్రీశేఖరునకు నుత్త, మాంగన యగు లచ్చమాంబకు సుతుని
 శిషపదాంభోజాత సేవానిరూఢ, కవితామహారాజ్య ఘనధురంధరుని
 సకలలక్షణలక్ష్యసాహిత్యవిదుని, సకలంక గానవిద్యావిశారదుని
 రావు వేంకటకృష్ణరాయ విశ్వంభ, రావర పరిగుప్త రాజమహేంద్ర
 వరదేశభాగభాస్వద్వివ్య వీర, పురమహారాజ్య విభూషాయమాన
 పావన కంద్రాదపట్టణాధిపుని, శైవకళారహస్యజ్ఞాననిధిని
 ఘనులు మెచ్చంగ ననేక ప్రబంధంబు, లానరించి విఖ్యాతీనిందిన ఘనుని
 తిమ్మసత్కవినామధేయుని నన్ను, నెమ్మది గృహజూచి నీవొనరింపఁ
 దలచిన సారంగధరచరిత్రంబు, వలనుగాఁ గృతినేయవలయు మాకనుచుఁ
 గలలోన బొడకట్టి కడలేనిశ్రేయ, గులుక నానతియొసంగుటయు నయ్యభిల
 భువనైకనాయకుఁ బొదతెడు వేడ్క, నవిరళగతిఁ గృతికధిపతిఁ జేసి
 నవ్యవైఖరి నేనొనర్చు నీధివ్య, కావ్యంబునకుఁ గథాక్రమ మెట్టిదనిన.
 అవనిపై భోగమోక్షాకరం బగుచు, దివిజేంద్రునగరి నెంతే నగజాలి
 కొత్త డంబులడంబు కోటలలంబు, కత్తలానులకోపు గజములయేపు
 కేతనంబులసంచు గీములమించు, నాతిమిన్నలసౌరు నగరులతీరు
 పసిడిమేడలచెల్లు పరిఘలనల్లు, కుసుమవాటలసౌంపు కొలఁకులపెంపు
 చిన్నరంబులపిన్న జగితలయొప్పన, కిన్నరంబులతావి గాణాలశీవి
 యాపణంబులపెన్మ యనుఁగులకూర్మ, గోవురంబులయంగు గోడలరంగు

పుడమి వేల్పుల పిల్లు బాజగులకున్ను, పడకటిళ్ల హారంగు పనుల మెలుంగు
 రాచమొత్త ముటెక్కు రాణువయుక్కు, గోచయంబులదిండు కోవట్ల మెండు
 రంగవల్లులగచ్చు దసికుల హెచ్చు, రంగస్థులుపట్టు రచ్చలమట్టు
 మణికడబయి కల్పి మాన్యులబట్టి, గణికలపోడి తెంకల నెగవాడే
 వనసులసొంపు దేవళసులమంపు, పెనువజీరుల నేటూ పెగ్గిడలనీటూ
 కాపు గెస్తులబోజు గడితల తేజు, ఘాసనాసనమేలు తొడవులవీలు
 గలిగి లోకాతీతగరిమం జెన్నొంది, తిలకింప గౌతమీతీగి దోయున .
 సేనుకాశీసుఖక్షేత్రింబు లట్ల, భూతలఖ్యాతీచే బొడులుచుం గోటి
 లింగతీర్థస్నానలీలలం బొంపె, సంగి మాన్గిండేయ శంభుపదాల్లు
 పుజావిభక్తసాగ్రీప్రి పాసంగ నెసంగు, రాజమ హేంద్రచరిం బనువీడు.
 ఆవీడు పాలించు నయంబు వేల్పు, టావీ డితనికంచు నర్థులవొగడ
 రూపగర్జిపుష్పగోపుర దేశేష, భూపనభాఖ్యాత పుణ్యోద్గమండు
 రాజకేశఖగ సాదరాజీవయుగళ, పుజావిధాల్లు భూరివైభవుండు
 నిరతమహోద్బుడ నిజభుజదండ, పరిచితకోదండ పరిమిత్తచండ
 కాండవిగ్ధి తోత్కృటపరపంధి, మండలేశ్వరచమూమండలాన్మమండు
 దైగ్యవరాభూత తపనీయశిఖరి, శౌర్యగంభీరతా చామ్యకాలి
 మాననీయుండు సదా మధురభాషణుండు, దీనదండ్రితాతీమిర భాస్కరుండు
 వివిధసంగరకళావిదుండు సమస్త, కవిజనచాతకోత్కృతభు నాభునము
 నలహరిశ్చంద్రాని నానానరేంద్ర, తులిత మహాదాన దోర్లలాన్నియుండు
 సకల వసుంధరాజన నవోద్యాన, నికరవసంతుండు న్నిద్రాప్రేజాండు
 దగశరశరదభ్రితారానితాభ్ర, హరిహరిహాసనీహారాభయతుండు
 వగసాండవాన్వయవర్ధనుం డమల, తరమూర్తి విష్ణువర్ధనసమాహ్వయుండు
 రాజరాజ నిలింపరాజవైభవుండు, రాజరాజనరేంద్రగజ్యావరుండు
 అతనిపట్టపురాణి యలిమల నేణి, పతిహితభువాణి పరమకల్యాణి
 వితరణగుణ భుహవిద్యానుతల్లి, సతతయాచకబంధు జనకల్పవల్లి
 పాలితాభిలభూనుపర్వమటుంబ, శైలబా చరణాంబుజద్వయాంబు
 సదమల కారుణ్యసహితాంతరంగ, విదితయశోజగ న్నిమితప్రసంగ
 పావనతాగంగ భాగ్యపాలామి, కేవల సౌభాగ్య గిరివరపుత్ర
 వత్సరూపరతి సారవాక్యవాగ్గిమణి, నిరుపమసాహృద్యనీగధి తనయ
 వితతక్షమాగుణ విప్రులావణూటి, యతిసాధ్వ రత్నాంగి యలరొండుచుండు

వాకితనయుఁ దనివాకితనయుఁడు, సారసహిత విభాసారస సోతుఁడు
 ప్రత్యర్థి వానశుంభద్రవిఘ్నండు, సప్రత్యర్థి వానశుంభద్రవీఘ్నండు
 గానలోలుఁడు దయాకలితమానసుఁడు, మానవతీనవ మకరకేతనుఁడు
 కదనభీకరుఁడు శృంగారవాదాసి, వినితచతుష్పత్తి విద్యావిఘ్నండు
 ధారుణీతలధురంధనతాభిగుప్త, సారంగధరుఁడు రాజత్కాంతివిజిత
 సారంగధరుఁడు పూజావిధోల్లసిత, సారంగధరుఁడైన సారంగధరుఁడు.
 ఆరాచపట్టిసోయగము దైవోద్యమేరమీరిన వేడ్క మెయి నొకనాఁడు
 జనకుండు వేటకుఁ జనియున్న వేళఁ, దనతోడి రాజనందనులును దాను
 సారువంబులఁబట్టి పందెంబు వైచి, తారాపథమునకు దమి నెగ్గవిడువ
 రాజసూనుని సావురము వారి నెల్ల, రాజసంబున మీరి రయ్యు దీసింప
 తొక్కలల్లాచ్చి తూరికడంక మెఱయ, దక్కక రిక్కలదాకి నెగిసి
 వేళముల్ వారుచుఁ బెక్కుచందములఁ, కేరుచు నుడిగొని కేళ్లుదాటించును
 చూడఁజూడఁగఁ దద్దనూత్కురూపమున, నోడక గాడ్చున కుద్దియై నఱచి
 అనురాపగానైకతాగ్రభాగములఁ, గొమరారు రాయదకోదమ యనంగ
 గగనకేతుని కిరోగ్నిం బెక్కజాగు, తొగలసంగడికాని మనియ యనంగ
 ననిమిషద్విరదంబు హస్తంబులోనఁ, బొనరారు నెలిదమ్మిపు మొగ్గ యనఁగఁ
 దనకులస్వామియై దనరెడువరుణుఁ, గొనబారుతమిఁ గనుంగొన బారుకరణి
 మినుకుమిక్కుమటంచు మిగుల దవ్వేగి, కనఁబడరాకున్న గలఁగి యుడఱును
 తలఁతె త్తిజూచుచుఁ దత్తరింపుచును, గిలకిలనవ్వుచుఁ కేకలీడుచును
 చప్పట్లు జఱచుచు సద్దసేయుచును, కెప్పలు వ్రేయక రేసిచూచుచును
 కలరవంబుడె పోయెఁగదయంచు వేడు, కలరవంబొసంగు సంగడికాంద్రఁజూచి
 చిరునవ్వు మోమునఁ జిగురొత్త దాని, మఱిలింతునని రాకోమరుఁడు నైశంబ
 పెంపెసిట్టుదెచ్చి పెడగరుల్ వట్టి, వింటికెత్తుచుఁ కేకవేసి పిల్చుటయు
 బిరబిర నజ్జగబిరుదు సావురము, మఱిలినచ్చుచునుండె మఱి యంతలోన
 ధాత్రీశ్వరుని భోగతరుణియై దనరు, చిత్రాంగి మేలిపసిండి సోయగపు
 మేడపైఁ గీరదల మెలగుచునుండి, యీడుమీఱిన యాఖి కేంద్రోత్తమంబుఁ
 గనుఁగొని ముద్దుశిల్కనుగొని చేత, నునిచి దానికీఁజూచి యొయ్యిఁ బిలచె
 పిలిచిన ననితన పెంటిగాదలఁచి, చెలగి సావ్యమువచ్చి చిలుకపై వ్రాలె
 వ్రాలిన మెల్ల నాల్పటి దానిఁ, కేలగీలించి కోక్కలు నెల్లివెయ
 మేక దిగ్గచడిగి మితియకరాని, వేకుక మడిగొపు వెలచుబుఁ దాను

కడువంతఁగాయల జొక్కుటమై నెలుంగు, పడకటింటికి దొంగునవక యేతెంచి.
 పాస్వంబు నొకచోట పదిలంబు చేసి, పస్విడుకోరికల్ పండిపో మిగులఁ
 జక్కునివాండైన సారంగధరుఁడు, చిక్కెబో నేడు నాచేతనటంచు
 విక్కుచుఁ జొక్కుచు విజ్జులగుచును మిక్కిలి తమకంబు మేకోనఁ గొత్త
 సింగారమాని కెంజివురువిల్కూని, బంగరుబొమ్మనా భానిబుచుండె..
 అంతరాకోదురుఁ డట్లాపులు జనుట, కెంతయుఁగగచి చేయంది నెమ్మొగము
 వెలనెలఁబా నిన్వెఱపసి దిశలు. గలయరీక్షింపుచుఁ గడగబొమ్మదను
 మొనసి నాబంగరుఁడుసావుఁగు, నెనలేనికడక నేడెల చేవదలి
 యనిచితి ననిచిన ననియేల్లదప్పు, చనెఁ జరుఁగాకెమి నయ్యన మఱలి
 చేతికిరాక యాచిత్రాంగిమేడ, కాలతగతి నేటి కట లేలిపోయె.
 పోయిన మఱల గొబున దానిదెచ్చి, యామెదమాన్సువా కెవ్వరు గలరు
 వ్రేచుఁబెంచిన నేంపిట్ట బోవుటకు, నేమి నేయును కన్గ మెయ్యని యింక
 చెల్లంబో కటకటా శివుఁ డిప్పుడేట్టి, చెల్లకంటెల డెందముఁకుఁ గూర్చు
 నయ మెన్న గాచులోనగరున కొరుల, భయమూర కెతీతి బనుసఁబొనంగు
 కావున నేనె యక్కరికిఁ బార్థిని, వేవేగఁ గొనితెట్టు విమాగోస్తమంబు
 నని చనుకుంచు నదను నుమంతుఁ, డను మంత్రినందనుం డైననుబుద్ధి
 యారాచపట్టి నడ్డంబునూరి, కూరిమి మెరయఁ గన్గొని యిట్లు లనియె.
 కటకట నృపపుత్రి కర్ణంబెఱుంగ, కిటువలెఁ బోవమాహించుట దగ నె
 మిగులమన్నఁజేసి మీరు పెంచుటకు, తగిలి మేల్పునిఁగూర్చు ధర్మంబు మాకు
 రాజురలేనిచో గాచనగల్గ, నోజమాలి చరింప నుచితంబె నకు
 దొరసానులెడకుఁ బోదురె యువజనులు, నరనాథపట్టి మున్నెరికలు మాను
 చక్కెదనంబున జాణతనంబు, నెక్కువశీవియు నెలజన్మనంబు
 గలిగిన జగవన్నెకాడపు నీవు, దలఁచ నమ్ముద్దుకెందలిరుఁబోడియును
 చక్కెదనంబును జాణతనంబు, నెక్కువ శీటయు నెలజన్మనంబుఁ
 గలిగిన దొంటిమై గనుఁగొన్నవేళ, తలఁపు లెట్లుండునో తర్కింపఁబోల
 దేకాంతవేళల నేకాంత యైన, భూకాంత చక్కనిపురుషుఁ డబ్బినను
 పడరాని నెతలచే వైబడుఁగాక, విడువనేర్చునె నట్టివేటిఁడి యగుచు
 విరిబోండ్లడెందయుల్ వివరించి తెలియ, హృహరాదులకు శక్త్యుగాదునుమ్ము
 ధనముపొచిన వసూనను గన్గొన్న, మరనునానదె యెట్టిమానుల కైన
 నలపరాకరకాశికాదులు చెబుట, చలలఁజిక్కెఁగ నెంతవాఁడు నరులు

వలపు వల్ల నానిచునటు నున్న, దలపు నమ్మికె యిల్ల తాత్పర్య హుళక్కి
 కోప మెక్కువ వచూగుణము కొఱులై, చాపల్యమధికంబు సత్యంబుతీరు
 పలుమరు తలఁపుట బాసఁజేసినను, తెలియఁబోడుల నమ్మఁదగిడు కుమార
 జోటుల బెత్తకువాల్ చురుకుజూపులకు, బోటికూటువలయున్నపురూపులకు
 సుదకుల జలిబిలి సాలపుఁబాటలకు, నునితల నుంపెఁపునుద్దుమాటలకు
 ననబోండ్ల చిన్నారకపు జిన్నెలకు, పనితల కొత్త జన్మనపువన్నెలకు
 నింతుల గుబుసాఁబిండ్లసౌరులకు, దంతిగామినుల నిద్దఁపుటారులకు
 మెలతల గడితంపు మెఱుంగుఁగొప్పలకు, నెలకుల నాడెఁపు వింతయొప్పలకు
 రమకీనునుల నిగారంపుజెమ్మలకు, కమలబూచనల యక్కజ్జపుజెమ్మలకు
 పదఁకుల మోముదామల తేటలకు, పదఁజిమిన్నల వేదబంపుటాటలకు
 వలవనుండుకుక దేవతలై నమాహు, కలికి పైఁబడి తద్ద గగించు నిన్ను
 గానున్న నెన్నెన కల్లుగుఱుచ్చ, కాకుజేయును గాజుగారితోఁ జెప్పి
 యెఱిగియెఱుంగకెల్లెడు లేని, కగఁజితనం బేల కాంచెనవయ్య
 నీవు నెమ్మేనితో నిలిచితివేని, సాపురాయలు లక్ష పనివేలు గలవు
 తలయున్న మణిమయోన్యత్కిరీటులు, గల నెన్నియైన నిక్కం బట్టులగుటఁ
 బోవవల్పదటంచు బొదవినఁ గిరిసి, భూవరసుతుఁ డాసుబుద్ధి కీట్లయె.
 అవునవు మేలుమే లహహ నీబుద్ధి, వివరించిచూచిన వింతలై నోచె
 నగమరలేక నెయ్యమున మాతోడఁ, బెరుఁగుచుండుటఁజేసి భీతివోవిడిచి
 వీనుల కీటెలై విననింపుగాని, కానిమాటలు బల్కుఁగాఁ జాగితిపుడు
 నీతిహర్గసులెల్ల నేర్తుఁటంచుఁ, బాతకంబులు బల్కుఁబాడియే నీకు
 కొంక కెందును దల్లిగొడుకుల సందు, అంతులుగట్టు బలోరాగలు గలకె
 యనయమాతల్లిరత్నాంగి యొక్కతెయు, నురుపుణ్య చిత్రాంగియొక్కతెయే తెలియ
 పారుడవగుట నాపక నెనపేరి, తూరిచూడెద విట్లు దోసంబు గాదె
 పరమపతివ్రతాభరణ మత్తరుణి, పరుని నెవ్విధమునఁ బ్రకొనఁగోరు
 కోకఁబో ననుఁ దనకొడుకుని చూడ, కేరీతిఁ గవయుట కిచ్చులొక దలఁచు
 తలఁచినఁ బరవనితాసహోదరత, నెనయునే నప్పని కెటు లియ్యకొందు
 కొనకున్న సతి వట్టికొండెంబు లేల, జనవల్లభునకు కొంచక చెప్పఁజూచు
 చూచిన నమ్మహీకుఁడు కల్ల నిజము, లేచందమున నిగ్గయింపక నుండు
 నుండిన మది దనయుండని యనక, దుండగంబూని యేతోవ దండించు
 దండించుగాకేమి దైవయోగం బె, టుండిన దొలగఁజేయుట కేరితరము

తరముగాదింకని దబ్బరలో మాను, మరుదంద నిటకెత్తు నవ్వహంగంబు
 ప్రాణపదంబైన పసిండి సార్వంబు, నేనేమిటికి దేక నిపుడూరకుందు
 నని మానకేతెంచు నక్కుమారకుని, గని మఱిసూనుండు క్రమ్యుల బలిక
 వినుము కుమార నావిన్నపం బిపుడు, నెనరువోనాడక నీకు హితంబె
 చెప్పెదఁగాని పంచించుట గాదు, తప్పదు నామాట తప్పులు నున్ను
 నలువ లోకములోని నలునెల్లఁ గూర్చి, చెలువార నన్నుద్దుచెలువ నొనర్చి
 దానిజగదంగు దానిచూరంగు, దానికన్నులతీరు దానికావసారు
 దానికొప్పుడిపిప్ప దానిమెయియొప్పు, దానిగుబ్బలపాచ్చు దానివేలచ్చు
 దానిచెక్కులఁబెక్కు దానిబల్లివ్వు, దానిమోగుమెఱుంగు దానితెరంగు
 నర నుర గరుడ కిన్నర యక్ష భుజంగ, హరిమధ్య కున్నై నలుదునున్ను
 కడలేనియొరపు నిల్కడఁగన్న మెరపు, పడఁతులమిన్న యబరపుపురాబొన్న
 పసిండిసలాక కప్పపుటంటిమోక, కునుమబాణకుటారి కులుకుమిటారి
 మొలకవెన్నెలతేట ముద్దులమూట కులుకువజ్రపుబొమ్మ కలువపూరెమ్మ
 వలపులదీవి గోవజవాదికొవి, బలుమత్తియపుగోవ పగడఁపుదీవ
 చిత్రజువికముల్కి చిలుకలకొల్కి, కొత్తకన్తుకలప్ప గొనఁబులకుప్ప
 వలుదగొజ్జఁగింటి వన్నెలదొంతి, తళుకుటద్దపుడాలు తలఁగనిమేలు
 నెరతనంబులపొప్పు నీటులతాపు, కొరలు తేనియబావి గుడ్డలేమాపి
 యాయన్నమిన్నసోయగముఁ గన్గొన్న, మాయక నురలైన మరులుగొండెన్న
 కలికి వేనలి కెనగాక మొగిళ్లు, వెలవెలబాయచు విడిమలలో వట్ట
 ముద్దియనిద్దపు ముద్దు నెమ్మొగము, నుద్దివోలక మచ్చయూనె జాబిల్లి
 ననబోడి బొమలయందముఁ గనలేక, తునియలై మరువిళ్లు ధూళినడంగె
 కలికి బేడిస లింతికన్నులు జూచి, కలగి రెప్పలుమోడ్వఁ గానక ముండె
 నాళికదళనేత్రి నాసకునోడి, వీలి సంపఁగిమొగ్గ వివ్వనొడంగె
 తొవకంటి చెక్కులతోఁ దీటుగామి, రవళినద్దుల రారాపులఁ బడియె
 పడఁటి వీనులచెల్వు పడయంగ రామి, నుడుగ కెఱతయు వేగిగుఱుండె శఘ్నులు
 తెఱవమెఱుంగువా తెఱ జోక గాక, తెరదప్పి చివురులెంతయు గారుసాక
 ముగుడ కొంజిగిదంతములకుఁ క్రిందగుట, మగతాలు త్రాసంబు మానక పూనె
 నుడురాజముభయర్తి కుద్దిగాలేక, నుడివడి మొరనేయఁజొచ్చె చిందంబు
 లతివబోహువులకు నఱచేతులకును, బ్రతిగాక మడుపులబడె బిసాంబుజము
 లెలనాగ గుట్టుపొలిండ్లకు నోడి, పలువన్నియలఁ గ్రాగె బంగరుగిడ్డు

మదవతి నూ గారు మాదిరిగాక, పొదలుతున్నట్లు చూచుట పొదలబోక నిరక
జలజాక్షివల్లనతో సవతువోలమని, పలుమరు తిరంగలు భంగంబునొందె
చానపొక్కిలితోడ సాద్యశ్యమూడ, గానక మడువులు గలంగుచునుండె
లలన నెన్నడును బోలంగి లేక సింగ, యులు గుహలో మాం యెప్పుడు బొబ్బరించు
పొలంతిపిరుండుల పురుడుగాలేక, యిల మెత్తబాటూ నె యిసుకతీన్నియలు
కరియాన తోడలపొంక యు గాంచనోడి, కరటితుండములు చక్రత్రయూని మెలగు
కలమగ్గియులు వాల్చుటిప్పిక్కిలీ, తులగాక త్పణమా నెం దుని నెన్నుచూపె
పూబోడి మీదగాళ్ల బోలక నీట, తా జేళ్లు డాగెనా దలచూపనోడి
యలి వేణీయడుగుల కనికంబు నోడి, నలజలజాతబృందము బైల్లబడియె.
తోయజాననచెల్చు మాకోనిపొగడ, వేయినోళ్ల భుజంగవిభునకుం జనుడు
చిత్రాంగి యనుమాట సిద్ధంబుగాఁగ, ఛాత్రీ నమ్ముద్దుపైదలి నెలుంగొండు
తిరుణుల గన్పొన్నతిరిని రాయైన, కరంగునటండు లోకములోని జనులు
నరనాథ వెన్నకన్ను మెత్తనెన, పురుషుల డెందమప్పుడె జాలుగొనద
కావున నయ్యంతం గనుగొన్నయపుడె, భావజు దరియర బాధంపజాగు
వేయినేటికి పట్టి నెట్టులు మాని, రాయడ యింటికిరమ్ము రమ్మనిన
మనుజేంద్రితనయుం దమాటయించుకయు, వినబోక తనపాలివిధగట్టి తోరీచు
కొనిపోవ నంగె తిళ్ళుపినాళివాలు, కొనజూపు తననిదిక్కుల దెక్కుచూప
తీరుగా కొనగోరదిద్దిన నొసలి, తోరంపు నిడుదక నుర్రేక యెప్పు
బంగరుతగటూడుప్పటి వలెవాటు. రంగుల నల్లద రాణబొసంగ
నిరవోప్ప బసిడితాయెతులు గొజ్జంగి, వినసరంబులు జుట్టివేసిన యోర
సిగమీద జరతారు చంగులమేలి, జగరంగుగల బురుసారుమాల్ మెలయ
తెలిపూరుమంజి ముల్లియపుచొకటూల, తళతళల్ చెక్కుటద్దములను బొదల
కలికిరాచిలుక అక్కల లెక్కగొనక, యలరు బచ్చలతాళి యరుతెవెలుంగ
నవరత్నమయ కంకణము లుంగరములు, వివిధభూషణములు వేనవేల్ వరల
దండిగా వజ్రాబుదాపిన మేటి, గండపెండెరము డా కాలంబెలంగ
పట్టుగా కటిమీదం బైచేంగులునిచి, కట్టిన జరబాబుకానె భాసిల్ల
గోవజవాదియు గొజ్జంగనీరు, పూవుటత్తురువింకపొక్కిలి మంచి
గందంబు కపురంబుగలపిన కలప, మందంబు మేనంబాయక తావులీన
చెల్లువారమెలచెక్కిజేరివినమంచి, బలుదమ్మి కంపులబాకు శోభిల్ల
పుడమికిడిగ్గి యబ్బునపు వేదము, అదరం గీడించు బయంతంబొ గాక

కంతుడో యామినీకాంతుడో నవన, సంతుడో యని జనుల్ సారెకు నెన్న
చిత్రాంగి మొగసాలఁ జేరి యవ్వోటి, వేత్రహస్తలమీటి నెసతోనుమారి
పగడంపుగుండ్రంగంబములు నీలంపు, జగితలు ముత్యాలజాలీలు చంద
మామరాగోడలు మగరాలమెట్లు, తామరకెంపు బల్ తలుపులు పులుగు
రామానికంపుతోరణము నెడంద, గోమేధికంబుల కొమరలు జార్లు
పిల్లికన్నన్ని రాబెడిదంపుటోడు, బిల్లలు పటికెంపు బొడలు పుచ్చ
రాగంపు నెనుచదరములు వాసములు, బాగైన యపరంజి పసిడిమాలములు
గలిగి శృంగారవైఖరులఁ జెన్నారు, కొలువుకూటంబులు గుత్తంపుమిద్ది
యలు మల్లెసాలలు నాటకీయులును, చలువపెంజవికెలు చంద్రశాలికలు
మొదలగు నిమ్మ లిమ్మగఁ గనుంగొనుచు, గొడుగక బంకుబంకులుదాటి చనుచు
గొజ్జంగిపూ నీటికొలఁకుల పజ్జ, గుజ్జలేమావిమానములఁ బెనఁగొన్న
పరువంపు వలిదాకపుదిరిచాల్చు, సరసఁగానో నునుగున్నసంపెగల్ దరసి
పోడి కపిపుటంటిబోడిల చెంతఁ, బావొప్పు చంగల్వబావులు గడచి
వలపులుగులుగఁ చెల్వపునట్టివేళ్ల, చలువచప్పరములచాయల నిల్చి
తావుల్ గుబాళించు డట్టంపుమల్లె, పూవుబుందిరుల వాపున విశ్రమించి
కలవరారాదోనిగముల జాల్వారు, చలువకొవిద్విరిచే నెజక్కరల్ దాటి
పొన్నలు పొగడలు పోకబోదెయలు, సన్నజాజులు పనసలు దాసనములు
నిమ్మలు దబ్బలు నేరే శ్లనంట్లు, కమ్మరేగులు నారికడము లిప్పలును
మాదిఫలంబులు మారేడు లీడ, లాదియా కేళీవిహార భూరుహము
లందందదాటి చిత్రాంగి లోనగరి, కందంబుగానేగి యట నిల్పుటయును.
అప్పుడు చిత్రాంగి యబ్బురంబొదువ, గుప్పనలేచి యెక్కువ తత్తరమున
బిత్తరించుపిసాళిబెళుకువాల్చాపు, మొత్తముల్ తొగలనిమ్మగఁగుగ్నిమ్మరింప
నెన్నంటు గీల్లంటు వేగినదద్ద, సన్నంపులేఁగొను జనజవలాడ
కట్టనిముత్యాలకమ్మల డాలు, ధట్టిచి చెక్కుటద్దములఁ జిందాడ
మేపూతకలపంపు మేలినెత్తావు, లేపొంది దిశలనెల్లెడ గుబాళింప
గాటంపువలియూర్పు కమ్మదెమ్మెరలు, మేటితుమ్మెదల నామెతలకుఁ బిలువ
జిలుకుపైతానీకంచెల పిక్కటిల్లి, కులుకుసిబ్బెపు గబ్బిగుబ్బలుపొంగ
బలితంపుచెంగావి పొవడరుదులు, వలిపెక్కిందగటచ్చు నల్లవైపొదల
మంజులాలంకార మణిగణకరణ, పుంజములగడల విప్పుగగప్పుకొనఁ గ
ఘంటల మొలనూలి ఘణఘణావ్యయల, నంటి బంటగగిలుగటండియల్ మొరయ

మరువైన హురుమంజీ ముత్యంపుసరులు, పరిపరిగతుల గుబ్బలపై నటించి
 కొరమించు తోలుకరికొమ్మెలుం గనఁగ, చెఱువువిల్లుని వాడినేకత్తి యనఁగ
 తొగలసంగడికాని తునియ యనఁగ, పొగడొందు జంత్రీపుహమ్మ యనఁగ
 లలితంపుననపుష్పలతకయో యనఁగ, జిలిబిలివలపులఁ జిక్కి యక్కొమ్మరుఁ
 దప్పకఁగన్గొని తడబాపెసంగ, గుప్పగుప్పనమారె గుప్పెళ్లకొలది
 గుప్పెడు మరునివాల్కొలసోకులకు, ముప్పిరిగొను మోహమున బిట్టుసోలి.
 జొర వీనియొక్కర మరయి వేమారు, మారు గుజ్జెకుమారు వేమారు
 సౌరలతాంగుళీసౌ రలరారఁ, గోరి చూచిన పూలకోరీనజీరు
 దాడి నెంతేనియుఁ దల్లడపడుచు, వీడచేగుట్టెల్ల విరహాభిమునిగి
 యమ్మమ్మ వీనిసోయగ మెల్లనోలి, దమ్మిచూలికినైన దరమె వర్ణింప
 గద్దరిజమిలిముక్కా-లిచాల్ దెగడు, నిద్దంపు నిడుదపెన్నెఱుకులవాడు
 నిండుపున్నమకల్వ నెచ్చెలికాని, దండినేలెడు మోముఁదామరవాడు
 మరునిసింగిఱాల వేమటు సుద్దిమిఱి, సారి నెగ్గులెన్ను కన్నొమ్మలవాడు
 కలునచేకులసౌరు గాదని కేను, కలికిబిత్తరిసోగకన్నుల వాడు
 మొగి గొత్త సంపంగి మొగ్గచాలుపుల, నగెడు చొక్కారంపు నాసికవాడు
 మలయుచు గుజ్జలేమావించిగుళ్లఁ, గిలకిలవప్పు నున్నెమ్మోవివాడు
 మొల్ల మొగ్గలసాంపు మొగి దుటారంపుఁ, బిల్లఁబునగెల్లు పలుచాలువాడు
 కలికి రేయెండనిగ్గులు నెదజల్లు, నలువైన చిన్నారినవ్వులవాడు
 తళుక్కుటద్రపుడాలు దలకింపఁజాలు, చెలవంపు కొంజిగి చెక్కులవాడు
 కడగి తొమ్మిదవలెక్కల లెక్కఁగొనక, నెడదలైన్నట్టు వీనులవాడు
 డంబారులనరిగడ్డమువాడు సోయ, గంబూనుదగనిభకంఠంబువాడు
 హరితనూభవ హస్తీహస్తోపమాన, పరికలితాజానుబాహులవాడు
 వాటంపు వజ్రికవాటంపు గుంపు, నీటెల్లమడిగించు నెరటిొమ్మవాడు
 కొదుగక సింగంపుఁగొదమకూటునల, నదలింపదొరకొను నలఱికొన్నాడు
 హెచ్చుగా గాటంపుటినుకదిన్నియల, పిచ్చలింపఁగనాడు పిరుమలవాడు
 హరువైన నాడెంపు టనఁటికఁబముల, గురుతగోన్నతి నెన్ను కురువులవాడు
 తొడరి మారుని యంపదొనలసాంపెల్ల, సడలింపఁ దమకించు జంఘలవాడు
 దట్టంపుడగి మెట్టతామరవిరుల, నట్టిట్టుగాఁబలుగు నడుగులవాడు
 జిగిమించు మేలివసిండిసలాక, నిగనిగల్ దరిగించు నెమ్మేనివాడు
 హోయిజగన్మోహనాకారుతోడఁ, బాయక నర్తించుభాగ్యంబు నాకు

నెనయనల్వడె పురాకృతపుణ్యమహిమ, ననుచు దిగ్గన వాని నరలేక కదిసి
 వినయంబు నొరవును వేడెక్కు నలపు, నెనరును మరి పెంబు నెఱపుచునున్న
 మెలఁతుక కారాచమిన్న మొక్కుటయు, గిలకెలనగి వాని కేలుపట్టుకొని.
 పగడంపునకినెల పట్టిచుంచంబు, తగటబాలిను మేలుతాపితాపతపు
 దిట్టపుపని దోమతెర జరతారు, పట్టియ జలుగుహొంబట్టుకలాడ
 చందుగపెట్టియల్ జరబాబుజీబు, చందువాముత్తైపునగుల జాలీలు
 పన్నీటిగొడ్లు సంపదగిమానెకోవి, చిన్నారియడపంబు చిలుకపంజరము
 గండంపుసాన చిక్కపుగట్టె పెద్ది, మందసంబు విచిత్రముణిగవాక్షుములు
 కపుగంపుబరిణె చిల్కలదిన్వేగంబు, మపరంజివీణె పూటత్తరుకుప్పె
 తూగుటయ్యెల లక్కదూనెన తబుకు, బాగాలసంచి కప్పపుపేర్ల పుటికె.
 నీలంపుకిటికియల్ నిలుపుటద్దములు, జాలనల్లికెలు పచ్చలగడ్డెసీట
 పసిడిపావలు తమ్మపడిగంబుపూల, విసనకట్టులు గొప్పనింజామరములు
 వలపారు గోవజవాడిపంకిఁబాలు, కలపంపుగోర నున్నప్పుపెట్టె
 కాటకమచ్చెంబు గరుకరాటంబు, నేతైన చిటిచాప నెత్తంపుబలక
 చిత్తరుగోడలు చికిలిముగ్గులును, పుత్తడితలుపులు పులుగురామెట్టుఁ
 గలిగి కన్నులపండువులుగ నెలుంగు, బలుమానికెంపుటొప్పరిలోని కతని
 కొంక క సరగగోడొని చని పట్టె, కంకటిదరిఁ దైసిగడ్డియ నునిచి
 పసిడిగొప్పెరలతోఁ బన్నీరుదెచ్చి, పాసఁగ నాతనిపదాంబుజములు గడగి
 మలయజాగరుమ్మగీమదఘనసార, మిలితాంగరాగంబు మెయినిండనలఁది
 వలపులుగులుగఁ చెల్వపుబొడ్డుమల్లె, యలరుపెత్తులు దద్ద యక్కుననుంచి
 యపరంజిరేకుల ట్టడరునాకులును, కపురంపుబాగాలు కాచుటండలును
 ముత్తైపువలినున్న మునుఁగూర్చి మిగులఁ, బత్తిఁ దాంబూల మప్పనముగావించి
 ఘనతర ననరత్నభిఁతభూషణము, లనుపమ చీనిచీనాంబరంబులును
 కనకపాత్రీకల ముంగల కానుకలుగ, నినిచి కురంగటనిలిచి నెత్తావి
 కొన్నన నురటిచేకొని వలినాలి, సన్నగాడ్పులు వెడఁజల్ల వీచుచును
 చిలుకపతాకితేజీవజీరుండు, బలుగబ్బిగుబ్బగుబ్బలులపై నినుచు
 కఱకుకొవ్వాడిచెంగలువపూములుకు, లరిమరి చురఁజుర నదరంటిపార
 నీలంపుగాజుల నెరిమించు పసిడి, కీలుకడెంపుడాకేలుచన్దుబ్బ
 కెలనికిచొర్చుచు కేగిఁగంటివాడి, సాలపుఁజూపులు కూర్చిబొప్పడఁజేయ
 చిన్నారి తెలిసవ్వు చెక్కుటద్దముల, వెన్నెలనిగ్గులవిధ మొదవింప

కమ్మచక్కెరపానకమ్మ, లిమ్మనరర, గిమ్మ, ముగ్గెమ్మ, విగడలిపనింపఁ
బలుకులఁ గపురంపుపలుకులు వొలియఁ, గులికి యచ్చిలుకలకొలికి యిట్లనియె.
రాజకుమార చంద్రమనీషూరంగు, భూజనంబులు దద్ద బొగడ నేసొద్దు
వీనులవిందుగా వినుచుండి యెన్నఁ, డేనినుఁజూతునం చెంతయు మదిని
నివ్వటిల్లెడుకూర్చి నిచ్చలుఁ బెరయః. నువ్వెళులూరుచు నుడుగకయేచు
కఱకు పెంజెఱకువిల్కని ధాకలకు, మొఱకపల్కాకిపెంపుడుల కూకలకు
నెరయు వాటంపుపన్నిటికాకలకు, మెరయుటాటోటు సుమ్మెదలసోకికలకు
తులువ చెంగలువబందుగుని కాకలకు, కలికిరాచిలుకటక్కరుల మూకలకు
కొలఁకుల నెత్తావిసోకుడుల వీకలకు, మలయుకెందలినులెమాళిచాకలకుఁ
దద్దయు నుల్లంబు దల్లశిల్లంగఁ, బొద్దొక్కయేడుగాఁ బొదలింపుచుండి
పున్నమరేతేనిఁబోలు నిన్నిపుడు, కన్నులపండువుగాఁ గనుంగొంటి
కొనసాగెపుణ్యంబు కోరెల్లదేరె, మునునోమినట్టి నోములు ఫలియించె
గామిడియై పెక్కుకడగండ్లఁ బెనచు, కాముని కొకబొమ్మగట్టితి నింక
నెప్పడు నీరాక కెదురుచూచుచును, ముప్పిరిగొను మోహమునఁ కాగించుందు
పతిఁబాసి వలవంతబడలు నివ్వేళ, గతియైతి పునురులుగాచి రక్షింప
మేలు నీవొనఁగూర్చుమేలు మరల్పఁ, జాల నిన్నెపుడు నాసామిగాదలఁతు
జాగేల నాకోరె సఫలంబుజేసి, భోగింపు మిచ్చట పూసెజ్జఁ జేర్చి
పెట్టినకానుకల్ పేమఁగైకొనుచు, పట్టుగ నన్ను జేపట్టుపటన్న
అననినాయకనూనుఁ డప్పడు వీను, గవకు వేజీపలాక గాడినట్లగుచు
బెడిదంబుగా పెద్దపిడుగునుబోలు, చెడుమాటమాటించి చిత్తంబుదలక
శివ మహేశ శశాంకశేఖర యనుచుఁ, జెవులుమూసికొని నచించె నిట్లగుచు.
చెల్లంబొ కటకటా చెప్పనబ్రయుగ, తల్లిగో యిట్లాడధర్మంబె నీకు
పరికింప నెరరాచపడఁతు లొదైన, ధర నవ్యపురుషులఁ గలఁవఁగోరుదురె
చెవులకు వినరాని చేడ్పాటుమాట, శివశివా నాకున్వ జెల్లుపటమ్మ
కన్నియ యిటువంటికరతలు విన్న, విన్ననై జనులెల్ల విస్మయపడరె
వీలివోవిడిచెడు నీవొక్కవిధము, మావల్లి రత్నాంగి మఱియొక్కవిధమె
మదిరాక్షి నే నీకుమారుండ నాకు, గొడుగక యీపెద్దకొలఁ గట్టఁదగు నె
కలికిగో నీవంటిగరిత లిట్లైన, నిలవల్పదమవార లెన్నరు గలరు
వనిత నన్నొకలాతివానిఁగాఁ దలఁచు, కొని యుపచారముగ్ గూర్చునాయందే
క్షితిఁ దల్లిదండ్రు లార్జించిన సొమ్ము, లతివ పునులవిగా కరయ నెవ్వరివి

నీవిచ్చుసాము లిందే దాచుకొందు, కావలసినవేళ గైకొందుజుమ్మ
 నితకరవదన సాచేతిపార్వంబు, గతిదప్పినచ్చి నీకడ నుండుటయును
 దానికై నగరివో ధరణీశ్వరుడు, లేనివోనైన వాలెముజంతులేక
 పింతల్లినని యాత్మక బెట్టయునమ్మి, సెనవునజేరి నీచరణపద్మములు
 గనుగొని మొక్కిరింగఁగంటి వాల్చంటి, కనికరంబెలయ నాకలగవోత్తమము
 నిడి సత్వరంబున నింటికిబనుపు, మిడుమలబెట్టక యిడుమాజ్ఞ యనిన.
 కలకలనవ్వి యక్కలకంతకంత, పలికె నట్లని యహో బాపురే యెందుఁ
 బంతంబువోనాడి పడఁతి దావలయ, నంతకన్నఁ గొఱంత యననివైఁగలదె
 పార్వంబునెసమూని భావంబులోనఁ, బర్వుకోరికల నాపజ్జవచ్చి
 యక్కట నాచేత నాడింపఁబూని, చిక్కులఁ బెట్టఁజూచెద వేమొకాని
 నీచొకారంబును నీజాణతనముఁ, జూచిన యమ్మాట వోద్యమై గోఁచె
 సంతసంబున మున్ను నెల్లకుఁబోయి, ముంతదాచినయట్ల మోమోటమేల
 నలనొప్ప నృపుభోగననితమ గాని, తలఁచ నే నీపినతల్లినిగాను
 నీకుమారుడనంచు నిజమునల్గితివి, నాకు మారుడవె డొదమున భావింప
 పాపంబునకు భీతిపడియెద వాస, వాపుటకన్నఁ బాపంబింకఁ గలదె
 వలువనివాపులు వరుసలుఁ దెచ్చి, కలిగిన మేలువో కడవెట్టు నెను
 చేతికినచ్చునిక్షేపముఁ బార, వేగితురే యేలాటి నెగఁగిలైన
 కామించి తనపట్టిఁ గవసినయట్టి, తామరచూలికి తప్పేమిగలిగె
 గురుపత్నిఁ గూడిన కునలయాప్తునకుఁ, బరికింప మతియేమిపాపంబు వొడవె
 దోసంబు మఱదండ్రితోఁ బొందొనర్చు, వ్యాససంయమి నేమి మాపదబెట్టె
 గొడుగక మునికాంతఁ గూడినయట్టి, త్రిదశేందు నేమిబాధించె బంకములు
 మేనత్తతోఁ గూర్చినొక వేనూలు, మీనకేతనుకీటి మొలఁగిన కృష్ణ
 నెవ్వార లెగ్గుగా నెన్నికయిడిరి, కావున నీనెట్టికరతలు మాని
 హాళి రాచిలకవయాళి గయాళి, కేళిసేలుము కవుంగిట గదియించి.
 అనవుడు నృపపుత్రుఁ డహహ యోయమ్మ, మునుజేనతలు వోద్యముగఁ జేసినట్టి
 పనులు వారికి చెల్లుబడియయ్యెఁ గాక, మనుజుని కట్టు బేమాక్కిఁ బొసంగు
 పుకింప వనుమతిపాలుని భోగ, తరుణినిగాని నీతల్లిఁగాననుమ
 ధనశాక్తి వాకున్వధర్మంబై నీకు, శివశివా మతిసావించెన ముదుగలదె
 వేడ్కొంపులులు కొడుమింటిమి గాని, తండ్రిగై ననునింత తల్లి చుకాదె
 మారనివలమూని యప్పుకో మిగుల, నారడినికుట మేమో నీపనమ్ము

కొను కెంపుటజ్జులొక గొన్ననపాను, పుననుంచి యందు నేర్పునవారినినట్టి
 చిత్తరురూపులఁ జేసన్నజూపి, బిత్తరి యతనితోఁ జేరిమట్లనియె.
 మదజెలంగి కుమారమనన్తథ చూడు, మదె నందనందసుం డర్పిలి నొక్క-
 కులుకుఁబ్రాయఁపు గొల్లగుబ్బెత గబ్బు, లలమిపట్టి నఖంబు లదిమినసోగను
 కనుఁగొను మదెయొక్కకలికితోఁ గృష్ణుఁ, డెనసి కాఁగిట గదియించినబాగు
 పీక్షింపు మదె యొక్కవేళితతో వెన్నుఁ, డిత్తుకార్యుకకేళి నెనసినబాగు
 రాధపైకొని యుపరతిసేయఁ జెలఁగు, మాధవు నదెచూడుమా ధరాధీశ
 యిద్దఱుచెలలపాలి డ్లు హస్తములఁ, దద్దయుబిగబట్టి తమి నొక్కముద్దు
 గుమ్మ కొందఱుకుచెక్కులు ముద్దుగానెడు, కమ్మవిల్తుని తండ్రిఁ గనుమదెమో
 గాధినూనుఁడు మేనకనుగూడి పల్ల, వాధరంబానుట యల్లదెచూడు
 దారుకావనమాని దారలఁ గలసి, కేరెడు నదెచూడు గిరినుతారములు
 నదెచూడు మునిపత్నినంటి జంభారి, మదనాహవమున నెమ్మనిఁగేరు తీరు
 తొడలపై రతినుంచి తొడరిముద్దాడు, వెనవింటిదొర నదవేడ్కఁగన్దొనుము
 గురుభామయగు తారఁగూడి సంభోగ, సరణిఁదేలెడు నదెజూచిల్లి జూడు
 రాజరాజనుతుండు రంచితోఁగలసి, గాజుటోపరిలోనఁ గడఁక ననేక
 చిత్రబంధంబులఁ జెలఁగెడుచొప్ప, ధాత్రీశ యల్లదె తప్పకజూడు
 మనుచుఁ జిత్తరురూపులన్నయుఁజూపి, పెనచు మోహమున దూపిలచున్ననతఁడు
 తలవంచి మఱలనుత్తరమీక మనిని, గలకమీర పరాకుగానున్న నలికి
 యలికి కేకులహాహాళికి చిల్కలర, వలికి గద్దరి పికావళికి పూఁబొదల
 వలికి మఁదపుకరువలికి పేటాడు, కలికిరాయంచ తెక్కలికి చెంగలున
 చెలికి గాటపునూడుచిలికి కొందఱమ్మి, ములికి మొత్తముల నిమ్మగగుమ్మి నె
 గులికియార్పు కడిందిమాళయంకిలికిఁ, గలికి వోనులికి యక్కటకటా పీఁడు
 చలిగూటిపై వెన్నసరణి నించుకయుఁ, జలియింపకు న్నాఁడు జాగేలయింక
 బలిమిఁదైకొనియైన భావజుకేళిఁ, గలసిభోగింపక గాదని చూచి
 కరకంకణధ్వనులొ ఘంటారవములు, చరణమంజీరనిస్వనములుఁ జెలఁగ
 గొదగొని నెత్తమ్మికోలఁకున కురుకు, మదముటేనుఁగగున్నమాడ్కి పైఁబడియె.
 అటులపైఁబడు బల్లయాలి పోయాలి, నటుదోచి గుండెరుల్లని విలిపార
 హాపరమేశ మహాదేవ యనుచు, భూపనూనుఁడు సామ్యబొంది వేతెలిసి
 పెగ్గడబిడ్డఁడు మున్ను బెక్కుచందములఁ, దగిలిచెప్పినమాట తలఁపుననిడక
 తివిరినచ్చుట కిట్టిదెనఁ జెందవలసె, నపునీశ్వరాజ్ఞఁ కోయఁగనశం బగునె

యని దలయుచును ననురుగురనుచు, గనువోయికోసల వెక్కసముగ జాలు
 కొనుబాష్పకణములు గోళ్లమీటుచును, తనువుగంపింప గద్దనకంఠుడగుచు
 పెదవులుడడపుచు పెంపెల్లఁచూలి, కొదుగుచు దైన్యంబుగొరల నవ్వాలు
 గంటిఁ గన్దొనిపల్కెఁ గటకటా యిట్టి, కొంటితనంబుఁ జీకొనియెడేమిటికి
 తల్లి పురంశ్రీమతేల్లి యనంగ, నెల్లగా బ్రతుకుటయెల్ల మేల్గదె
 చేతి మామిడిపండు చెదరంగవైచి, యాతలిముసిడిపండ్లర్పించినట్లు
 నిరుపమగుఁజైన నృపుని వంచించి, పరునిఁగామించుట పాడియెన్ నీకు
 పరకాంతఁ దల్లిఁగాభావించు నేను, హఠహఠ పినతల్లి నంటఁగోరుదునె
 పరమేశునాన నీపదములసాక్షి, ధరణీశునాన నిజ దలఁపనింతైన
 నెరనెఱుంగక వట్టివేఱిఁడివగుచు, ధర నపకీర్తిఁ జెందఁగఁగోర జేల
 వినువినునాబుద్ధి వివరించిచూడు, పనివినియెద నింక పార్వంబునొసఁగు
 మనుచు దిగ్గనలేచి యరుగనూహించు, జననాథనుతుని కేవల సయ్యనబట్టి
 గురుకుచ కిమ్ముఁ గూర్పుండఁబెట్టి, దరిలేనిమదనవేదనలఁ గాసిలుచు
 మాటికి వరదలై మానకతోరుగు, కాటుకకన్నీరు కడకుమీటుచును
 కొలఁదికిమించు డగ్ధత్తికతోడ, నెలయ నెలుగున నిట్లని పలికె.

ఔర మారునకు నన్నగ్గముచేసి, యూరక జుడిగిపో నూహించె దేమొ
 పిల్లినట్టిన కోడిపిల్ల కౌదైన, నల్లన జుడిగిపోనగునె చర్చింప
 గట్టిగా నిన్ను నాకొఁగిటఁ బట్టి, బిట్టుచూరునికేళి వీడించి కోర్కె
 దీర కెందలిరువాతెఱపానకంబుఁ, జూరలాడక మాననుమ్ము నీయాన
 యెఱుఁగనేరవుగాక యెన్నిపుట్టుగుల, తఱినబ్బు మకరకేతననిశాతాస్త్ర
 జాలవృధాభిన్నసకలాంగు లగుచు, కేలఁ గపోలముల్ గీలించి మైన
 గాలిసోకిన నెన్నకరణిఁ గరంగు, గోలలఁ గొఁగిటఁగూర్పు భాగ్యములు
 బహుయత్నములఁగుంది పడయంగరాని, మహిశాసతంసంబు మరుకేళిగోరి
 మక్కువతో బతిమాలిన వినక, విక్కి చిక్కులుబెట్టు నెంగళిగలఁడె
 కోతికి నబ్బిన కొబ్బరిపంటి, రీతియైతోఁచె నీరీతి యివ్వేళ
 పడుకైనఁ గరగి వేబడనగుఁగాని, గడితఁపునీమది గరఁగదయారె
 యేలరా రతిదేల్పియేలరా తాళ, జాలరా మదిలోనఁ జాలరాగిలితి
 కూళరాచిల్క-బల్గొమ్మపుజోదు, పాల రాపడనీక బ్రతికింపు మిపుడు
 పాణిదానముకన్న బరమధర్మంబు ట్తోడితోఁగలదె నిక్కువమీనెఱుఁగనె
 సారెక్కు దల్లియెన్ శృంగనొందపుము, వారకాంతల కెందు నావులుగలనె

నీవంటి సద్గుణులెన్నికి వున్నారో, నావంటి చెలినేచ నాయంబుగాదు
 వ్రోహివై యిపుడానఁ బ్రోచితివేని, స్త్రీహత్య నీకిట సిద్ధించుఁ జూన్చు
 కావున నికఁ బెక్కుకఱదలు మాని. కావున నమృతనికాకలఁ గుండనీక
 యుచువాకిలిమూయ నటనిటఁ జూచు, వనితచొప్పెటిగి భూవరసుతుఁడవును.
 పట్టెఁపంత మిస్సాపాత్మురాలు, గట్టిగా మాన దేకరణిఁ దెల్పినను
 కామాంధకారంబు కన్నులఁ గప్పి, యేమియుఁ గ్రిందుమీఁదెఱుంగదు దీనిఁ
 బొదవినఁ గందర్పభూతంబు నింక, వదలింప నేరికి వశముగాదీనుచు
 గుప్పనలేచి యెక్కువదిగుల్ మీఱఁ, దప్పించుకొని పోవఁదలఁచిన నెటిగి
 యప్పవంతుక. వారికడ్డమై, పెనఁగి, దుప్పటికొంగుఁ బొందుగ కేలఁబట్టి
 యానవు మేలుమే లొర నీబుద్ధి, మానవుగద యెంత మంచిజేసినను
 ఫలరసాస్వాదంబుపపయెల్ల ముద్దు, చిలుకగా కెఱుంగునే చెఁటికాకంబు
 మృదుమరందముతావి మేలైన తేఱి, కొదమగా కెఱుంగునె గొంటుజోరీగ
 కామినిసంభోగకలనానుభుంబు, పామరుఁ డెఱుంగునె బలుదంటగాక
 వేమఱు బలిమాలి వేడిన వినక, సోమరివై రిత్తజుఁడుగఁ జూచెదవు
 కొమరుఁబ్రాయఁపునుద్దుగుమ్మ, కౌగిటను, తమిఁజెలంగని మగతన మదియేల
 చెలువుఁడ కాగిటఁజేర్చి కెంతెదవి, పలుచని చక్కెరపానకం బాని
 తళుకులేజెక్కుటద్దులులు ముద్దాడి, యలరువిట్టులికేళి నలరింపు మనుచుఁ
 జేయెత్తి మొక్కిన శివశివా యెంత, గయ్యాళితనమూనెఁ గలికి యటంచు
 నాకొన్నపులివాత కచ్చిన కంచి, మేకచందంబున మెత్త బాటూని
 యేమియుఁదోచ కాన్యపకుమారకుండు, పైమీఁది దుప్పటి పాఱంగవిడిచి
 సరగున నవలికి చంగునదాటి, యరిగె గాహువుచేతి యాతనఁబాసి
 బొనర పోదశకళాపుష్పఁడై యెలమిఁ, దనరారు సారంగధరుని చందమున.
 అటులేగు నృపతనూజాగ్రణిఁ జూచి, తనరఁగఁ జేతివెత్తము పోయినట్లు
 మొగము నెల్వలఁబాట మురియెల్ల సదలి, పొగలుచు వేడియూర్పులు సందడింప
 నుసురంచుఁ గొఱకొఱ యుప్పతిలంగ, బిసరుహానన పండ్లు పెటపెటఁగొటికి
 యొరిటక్కురికాన యోజలేకిట్లు, పారావతంబు నెపంబూని వచ్చి
 రమణుఁబాసి విరాళిఁగాగ్రిగుచో మిగులఁ, దమిరేచిన నెనుగదా తాళుతాళు
 మంచిది కానిలే మాబాగు గాఱ, వంచనలేక గావలెఁగదా నిన్ను
 గట్టిగా నెన్నెనఁ గల్లులుజేసి, కట్టి నట్టవలిలోఁ గాడ్లఁజేతులును
 జెలసింపకున్న యిసీ మారుపేరఁ, బిలువర నన్ను నప్పిమ్మట నింక

ననుచుఁ దగ్గనిఁజూపి యదలించి పలుకఁ, గని గుండెలవసిపోఁ గాళ్ళాడ కతఁడు
 నిలిచి యయోతల్లి నీతప్పదెచ్చి, యళుకక నాపయి నంటించి కినుక
 దండింపఁజూచుట తగవె నీమాట, మండగంబున నేమి వోచితి నమ్మ
 కొలవచ్చుపని కియ్యకొనకుంటిఁ గాని, మెలతెగో నీయాజ్ఞ మీరుటలేదు
 నినుషసౌఖ్యమునకై నెరయదుఃఖముల, జనునిచేబడలేక జంకెద నింక
 విభుఁడును నీవు నెవ్విధి నొనర్చినను, శుభగాత్రీ దైవాజ్ఞను మృటమీఁద
 తల్లివిషంబిడ్డ తండ్రియ్యుకొనిన, నెల్లెడ మాన్పువా నెవ్వఱు గలరు
 నెలవియ్యు పోయివచ్చెద మదిఁదల్లి, యలుగక దయయుంచుమని యటఁ దరలి
 తమనగరునకేగి తజ్ఞుల రాచ, కొమరుల నిండ్లకు గొబ్బున బల్లించి
 యంతఃపురంబున కరిగి యత్యంత, చింతాసమేతుఁడై చెయివొంది నులక
 కంకటిపైబడి కడయిడరాని, జంకున గుండియల్ యుల్లుయుల్లనఁగఁ
 బండుచు లేచుచుఁ బలవరింపుచును, కొండ పైఁబడ్డలాగున వేగిగుగదుర
 నుసురంచుఁ బోరలుచు నూర్పులు నిగుడఁ, బసఁచెడి దైన్యంబుఁ బాదుకొనంగ
 నయ్యయో పార్వంబు నాకసంబునకు, నెయ్యంబుతో నేల నెగరనై చితిని,
 నైచిన మఱల నావంకకురాక, యాచండిపులుఁ గేల యటతేలిపోయె
 పోయెఁబో మఱియెందుఁబోవక యదియె, దాయయై చిత్రాంగిదరి నేలవారై
 వారైన నట్టెపోవఁగనీక యేల, బేలనై దానికై బిరబిరఁ జనితిఁ
 జనినఁ బార్వంబునొసంగ కాయమ్మ, మనసునఁ గొఱగానిమాటేల దలఁచె
 తలఁచినఁ గాదని తెప్పించుకొనిన, నలిగి దండించఁగ ననఁగ నేమిటికి
 కొఱమాలి విధి యెన్ని గొడవల నిడిన, నెఱిగి పోనిడుకొన నెవ్వరితరము
 మంచిది విధుకళానూలి యేరీతి, నుంచి న నాతీసుండక తీర
 దాయమబాధనం దడలుటకన్న, నీయమబాధ నిందేమైన లెస్స
 యనుచు డెందయున మహాదేవు నభవు, నునిచి తద్దయు దైర్యమూసుకొనియుండె.
 అక్కడఁ జిత్రాంగి యాత్మలోమిగుల, నక్కుమారకుని యెయారంబుఁ దలఁచి
 హావాఁడు నావల పాఱడిఁజేసి, భావజన్మునిబారి బడఁబోచి చనియె
 మధుకరంబులకు మన్మధుశరంబులకు, మధు పరభృత కీర మందసవీర
 విధుకరంబులకు నెవ్విధిఁ దాళుకొందు, విధియొదవించు బల్వెతకేమియందు
 నేమి నేయుదు నింకనెటువలె నోర్తు, నీమహావిరహాబ్ధి నెబ్బంగిఁగడతు
 నమ్మకఁచెల్ల నాయటి నుందరికి, యమ్మోహనాంగుపాం దలవడ వలదె
 మరుఁడు వేలుపురాకొమరుఁడుఁ గురంగ, ధరుఁడుఁ గు బేరనందనుఁడును వాని

కాలిగోరున బోలగలరె యయారె, చాల నెన్నికగన్న జగవన్నె కాడు
 వ్రానికొంటిలోన వదలక గదిసి, నూనచాపునికేళి జొక్కిక మున్న
 యాజవ్వనంబేల యాసాగ నేల, యాజగరంగేల యాశీవియేల
 కటకటా వానితో గట్టడినలువ, కుటిలుడై యేటికి గూర్చకపోయె
 ననుచు నగ్గలమైన యంగజవ్యధల, మునుగుచు బలుగోరములగుండ నపుడు
 ముద్దుగుమ్మకు శలీయఖమయ్యే తేటి, తద్ద యాశుగమయ్యె దరుణికి గాడ్పు
 కలికికి పుండకింబయ్యె తమ్మి, పొలంతికి నురపొన్న పున్నాగమయ్యె
 శరమయ్యె జెలికి కొజ్జంగిపునీరు, హాజేక్షణకు బర్నియయ్యెను నెమ్మి
 యతివ కగ్నిశిఖాంకమయ్యె గుంకుమము, సతీకి గప్పియు ఘనసారమైయొప్పె
 మఱియు గాటంపుటమ్మలికల్లలైయ, తెఱవ మెల్ల నెసారి తెలివొందినారె
 హరహరయంచు రామాయంచు జక్రి, ధరయంచు మకరకేతనకోకిలాని
 లములదాడికి లోండలంకి పబ్బుచును, గమకమై తద్దయు గాటమై మదిని
 దెనగొను కినుకచే బిరబిరలేచి, మునుకొని మేనిసొమ్ములు దీసివైచి
 కులుకుగుబ్బలు వాడికొనగొన్ల నెత్తు, రులు జాలువారంగ గుచ్చిచ్చద్రచ్చుకొని
 పొసంగ దట్టపు మైలపుట్టంబుగట్టి, నొసల గస్తుకబొట్టు నూల్కానదెట్టి
 తలను వాసెనగట్టి తడయకకట్టి, బలుచీకటింటిలోపల నొకమూల
 నిలబడి మూల్గుచు నెనలేనివెతల, బొలయుచు నునుగుంచు బొరలుచునుండె.
 ఆలోన వనికి వేటాడంగనేగి, వ్రాలనికడిమిమై వర్తిలుచున్న
 రాజమాహేంద్రధరాతలాధీశు, డాజగన్మోహినియైన జిత్రాంగి
 చెలు వాత్సదలచి కెంజిపురువిల్కాని, ములికిమొత్తముల బాముల కోవ్వలక
 కలగుచు రేయెల్ల గడపి వేకువను, తలకొనువేడ్క సత్తావున దరలి
 దొరలగ్గియున జెల్లిదొరలమెలంగ, గరము పెల్లున భటోత్కరము జెలంగ
 గడలసామరులు నల్లవలవర్తింప, పడగలవారును పడగమియింప
 గములుగూడుకొ తురంగములపై నెక్కి, కొమరులబ్రాయపురాచకొమరులు నడువ
 వంతుల నెక్కి మావంతులు మత్త, దండులపై మహోద్ధండత నలగ
 బసిండిబెత్తులవారు బలసియిర్వంక, బసనెసంగుచు బరాబరు లానరింప
 తుంగగరింఖాసముద్ధాతప్రభూత, ధరణిపగాగంబు తపననిగప్ప
 భేరులు తుడుములు పెద్దబూరలును, వీరకాహళికలు విష్ణుగా మొగయ
 నాలవట్టిములు ముత్యాలజెల్లులును, జాలువాయరిగెలుం జామరంబులును
 గొనియాడి గీలుడాకొన వెంటరాగ, నెనలేని బలుకివి యెసంగ నేతెంచి

మణికేతనముల హేమనికేతనముల, గణికాగమణుల ముక్తా గోరమణుల
జవఘోటకముల నుజ్వలహోటకముల, నవతోరణముల నున్నతనాగణముల
వనజాలకముల కేవలజాలకముల, ఘనవిత్తానముల సత్కవివిత్తానముల
రాజమార్గముల నీరంధ్రదుర్గముల, వాజితాలికల నువల్లడోలికల
ససమసౌధముల దివ్యావగోధముల, ప్రసవవాటముల శుంభత్కవాటముల
భద్రవాద్యముల సేవధ్యచోద్యముల, శూద్రనాయకుల నక్షుద్రగాయకుల
నృపతనూభవుల నిర్లిద్రవైభవుల, విపణిపద్ధతుల సువృతబలోద్ధతుల
శుగ్రీతి నాదముల విశుగ్రతివినిదముల, క్షీతిసురావళుల నంచితమహాకులుల
వివిధవర్తకుల బ్రవీణవర్తకుల, సవనధామముల యోషాలామముల
సరిదసీకముల శశ్వత్తటాకముల, వరతపోధనుల భాస్వరవణిగ్జనుల
సనయంబుల గడుమనోహరలీల నెలసి, తనరారు తనరాజధాని సాత్తాచి.
వందిమాగధులు కైవారముల్ నేయఁ, గ్రిందుఁగా నర్తకగణము నర్తి-పఁ
గలఁధాతపాత్రులఁ గప్పరఁబుటార, తులునించి పుణ్యతతుల్ నివాళిప
నెలరాలమేడల నిలిచి నాడెంపు, డలువల ముత్యాలసేసలు జల్ల
తోడరి పోరణగండ్ల తోఁగివలరాని, పడతు లీక్షింపుచు భిలిభలియనఁ
నాగమోక్తముగ ధరామగోత్రములు, మూఁగియాశీర్వాదములు బొనరింప
మడుగక నాగరు లుడుగరలిడుచు, బొడగనశుభతూర్ణములు బిట్టమొరయ
కొలువుకూటముసొచ్చి కొంతసేపచటఁ, గొలువుండి యెల్లఁగ గొబ్బునబనిచి
యంతఃపురంబున కరుదెంచుటయును, జెంతల నుడిగెఁపుఁజేడియల్ డాసి
తరల సంపగినూనె దలయంటె రాజ, తిలకంబునకు వధూతీలక మొకర్చు
నలుపగాఁ గన్తురినలుగిడె నొక్క, తలిరాకుఁబోడి భూతలమ హేంద్రునకు
కల్పయగంధామలకంబిడె నొక్క, కలికి నృసాలశేఖరుని యౌదలను
చాలుగొజ్జగనీట జలకంబులాన్చె, కలకంఠకతయొక్కతె నృపాగ్రణికి
తడియొత్తె నొక్కపుత్తడిబొమ్మ యొంటి. పడతుక వసుమతీపాలముఖ్యునకు
వలిపెమడుంగువల్లులు గట్టనిచ్చె, జలజలోచన యొర్తు సార్వభౌమునకు
కలపంబు మేనిండఁ గలయనలరాడె, పొలఁతిమిన్న యొకర్చు భూనాయకునకు
చేరి కొవ్వికిసరుల్ సిగఁజూటె నొక్క, వాఁజేక్షణ ధరావరకుంజరునకు
నవరత్నమయభూషణము లలరించె, పువుబోడియొర్తు సొంపుగ మహీపతికి
పసిడిపల్లెరమున భామినియొర్తు రసిరసాన్నములిడె రాజన్యమణికి
యెంగిలివార్వ నీళ్లిడె నొకమోహ, నాంగి పొంగి మహీర్షదవతంసమునకుఁ

గురుకొమ్మ మణిమీరి గూర్చుండె నేని, నుదతియొక్క రేపిదే నుగటియేదెను
 కపుంపుమదె మొక్కికాంతాలకాదు, వృషతికిందెచ్చె బూని వేడ్చె నపుడు.
 అంత నా పన్నెండుభాషనాయకుడు, పంతపంబున బొంగి నయ్యుండెను
 ససమించు బంగారుపావలు కొడిగి, మసలక చిత్రాంగి మణిపాదమునకు
 నరుదెంచె కెలియున్న యరుదెంచినరగ, మయంగజని కృశోదరి యుంగరికి
 గరుగొని యిదియేమొకా కల్పి నేడు, గరుగొన నొకతీరుగా నున్నదనుచు
 మెల్ల నె యొద్ద నర్పిలె గూరుచుండి, యుల్లంబువలన నయ్యున్నట్లె కనియె
 నెలతెగో తలగొప్పి నిన్నెవరేమి, పలికి కొఱగానిపలుకులు వాంఁ
 దెలుపుమా పట్టికోధించి నీయెనుట, చలహరి వండించి చాలనెంచెదను
 నీమాటకెప్పి నీయాజ్ఞ వినిన, భామగో పాడుపామైన నిలుచు
 దొరులు గింకరులు మంతులు పుగోహీతులు, గరియార నీయార గివవయ్యుండు)
 తలపున మెలగును వపలియే దిరుగ, నలుగం గారణమేమి యలివేసెనను
 తను మాంసతూలికాత్వపుయో విడిచి, పాగలుచు నేలమై బొగిలాడునెల
 చీనిచినాంబర శ్రేణు లుండంగను, చానగో మలినవెత్తయం గట్టనెల
 తొడవులు సడలించి తోరంపుమేను, బడల వెన్నోదమం బొల్లదనెల
 చిలుకబోదలను మచ్చికజేసి నుద్దు, చిలుకపంకంబులుం కెచ్చ నేమిటికి
 నెమ్మిమాటలువల నెన్నిక గూడవెట్టి, నెమ్మితో నాటలు వేర్వ వేమిటికి
 బట్టిగాదుల కేలబట్టి యింపార, గట్టిగా మాటలు గరవవేమిటికి
 తెలిపిట్టుమిం జేరడిసి మేలొబ్బి, కలిపి మెల్ల నె నదల్ దిద్దవేమిటికి
 యెలనాగ సోయగంజెలయం కెలంగి, యెలమితోఁ మాగుంటుయెల్ల బూగ వేల
 పెంపార వలిజలివిలిపాట వాడి, యింపుగా వీణ వాయింప వేమిటికి
 తగుకుకొమ్మించుటద్దయం జూచి నొవల, నలఁతెం గిదురనాదు మలరింపవేమి
 గమగమవలచు చిక్కినిమంచుగండ, మమరం జన్మపుల నలందవేమిటికి
 జగిమించు కొత్తగొజ్జెగపునములు, సాగనుగాం గొమ్ముడిం బట్టవేమిటికి
 కలికిలా చొక్కెంపు కపురంబుగూర్చు, చెలువార దయలంబునయ వేమిటికి
 యిన్నాళ్లవలె నాకు నెమలుగావచ్చి, చిన్నానగవులు చెంగలించంగ
 కలుకుచు తగుకువాల్ కొనజూపులెలయం, బలుమరు వలపాడం బలుక వేమిటికి
 చెల్లంబొ నీవరజేసి యిట్లున్న, తల్లవంబిన నెట్లు వాగుకుయనం
 కలనైన నేనియంగాదని మరుని, కలన నొంజొకయింతం గలదునట కలదె
 చిలుకకొల్పి నీచిత్రం చెఱంగు, తలరుకెల్లందె పాక్షి తామరపాక్షి

జగమున నీవంటి సరసురా లెందు, గనపడదని సార కాత్మలోఁ దలఁతు
కలికి నీపాలిండ్లు గజనిమ్మపండ్లు, పాలతి నీకెమ్మొవి పుడేనెబావి
చాన నీనెమ్మొయ జాబిల్లిగోము, మానిని నీకురుల్ మరునివాగురులు
వనిత నీనూగారు వలిదేటిబారు, వినుతాంగి నీబొమల్ వెడవింటికొములు
చెలియ నీమీఁగాళ్లు చిన్నితాంబేళ్లు, మెలత నీమేసారు మేల్మిబంగారు
మమ్మ నీకెనయైనమగువ లేదెందు, మమ్మరనేయక మక్కువఁజూడు
వలరేని దాడికోర్వంగజాల నింక, చెలిమితోఁ గాఁగిటఁ జేచ్చ రక్షింపు
ముగుద నీకెమ్మొవి ముద్దోసంగినను, పగడంబులును మంచి పలుగెంపు లిత్తు
నతివ నీవేనలి యంటనిచ్చినను, ప్రతిలేని వేల్పురారతనంబు లిత్తు
చెలువ నీచెక్కులు చేనుట్టినపుడు, కళుకువజ్రపురాలు కానుకలిత్తు
ననబోఁడి ననుఁజూచి నవ్విసయపుడె, యనువొప్ప యుత్యాలహారంబు లిత్తు
కులుకుగుబ్బలు గోర గుప్తనిచ్చినను, వలనొప్పఁ బలుజవాబంతుల నిత్తు
చలముమానవె యింక చక్కెరబొమ్మ, మొలకనవ్వులఁజూడు ముద్దులగుమ్మ
తాళఁజాలనునుమ్మ తలిరులేఁగొమ్మ, మేలమేటికి లేమ్మ మినుకుపూరెమ్మ
కాయునేలింపవె కపురంపుదిమ్మ, వేమరు ననుబోవు వెలలేని సొమ్మ
యనుచు మోహము నిల్వనలవిగాకున్న, ఘనతర మాణిక్యఘటిత కిరీట
చటాలకాంతిచ్చటల్ జగతిపైఁ బర్వ, నిటలంబువంచి తన్వికి మొక్కులిడియె.
అటాల మొక్కిన నగ్గయాళిపాలంతి, పటాగతిఁ దనదుకాపట్టంబు నెఱప
నిదెయదనంచు లోనెంచి యింతుకయుఁ, గొరుగక రాజన్యకంజరుండులుక
నునురఁచు వేడినిట్టార్పు నిగుడ్చి, మునుఁగు మెల్లనెత్తీసి మూల్గుచు నేలఁ
గేలూనుకొని లేచి క్రేఁగంటఁజూచి, వాలుఁగన్నులనీరు వగదలై పాఱ
గొడవలు బెరయ డగ్గుతికమీర, బుడిబుడి నెడయేడుపులు దోఁపఁ బలికె,
జననాథ వేటకుఁజని నీవరణ్య, ముననున్నచోఁ బొద్దువోక రాచిలుకఁ
గరముఁబూని బంగరుమేడమీఁద, నిరపుగాఁ గ్రీడించు నెడలఁ బ్రాతేయ
కర రేఖయోయనంగా నివినుండి, పరువడి నెకవెల్ల పార్వంబువచ్చి
చెంతవ్రాలినదానిఁ జేకొనిమెలఁగు, నంతలో కడిదియొయారంబుమీఱ
పారావతంబు నెపంబున నిటకు, సారంగధరుఁడు వేఁజనుదెంచి నన్ను
గనుఁగొని యత్యంతకామవికార, మున మేనెఱుంగక ముదమునఁ బలికె
మొలకపుత్తడిబొమ్మ ముద్దులగుమ్మ, వలపుగొజ్జగిబంతి వన్నెలదొంతి
యాములేనుఁగగున్న యన్నులమిన్న, గోములనడుదీవి గుఱ్ఱలేమావి

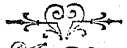
పూచవెన్నెలనిగ్గ పొగడపూమొగ్గ, కైపుమిరిససామృ కడిదిగాకొమ్మ
 సోయగంబులపోక సొగసులవాక, కాయజువిరిచిల్క కలికిరాచిల్క
 నీరూపు నీయేపు నీరుద్దుజూపు, నీరంగు నీయంగు నీమేల్ హూరంగు
 నీయొప్ప నీచొప్ప నీజాణతనము, నేయన్నలకు నైన నిలనెన్నగలదె
 వనిత నీకే జాలవలచితి నింక, ననవింటితులువ చే నలియంగనీక
 నీకవుగిటంగూర్చి నేడు నక్ష బోవు, చేకొను పుణ్యంబు చెలిమిఁ గైకొనుము
 రాకేందువదన పారదమందహాస, కోకిలకలవాణి కుందోభరదన
 మదమధువృతవేణి మలయజామోద, మృదుమధురసల్లాప మృగరాజమధ్య
 పరిపక్వబింబోష్ఠి పల్లవపాణి, ధరనిభోజ్యలకంతి తారకానఖర
 లికుచవక్షోజ నాళీకపత్రాక్షి, ముకురకపోల భాంబూనదగాత్రీ
 కుసుమకోమలి హేమకుట్మలనాస, బిసబాహువల్లరి పృథుతరజఘన
 భుజగోమావళి పులిననితంబ, గజరాజగామిని కచ్చపప్రద
 కార్ముకభూషణి కరభోరుకాండ, నిర్మలాభోగతూణిగోరుజంఘ
 శ్రీకారకణ్ఠసరిన్నిమ్మనాభి, కోకనదోల్లస తోమలచరణ
 యనుచు నగ్గలపుమోహమునఁ బ్రార్థించు, చెనఁటిపైఁ గన్నెఱఁజేసి యిట్లంటి
 నోరిదురాత్మ నాయొడయండు వనికి, దూరమేగుటెఱింగి తుగ్ధునవచ్చి
 పినతల్లియనక ముప్పిరిగొనుతమినిఁ, బెనఁగఁజూచెదు గొవ్వుపెల్లున నహహ
 మానంబు పొంగింబు మనుజేందుగిసొమ్ము, గానెంచి మెలఁగువైఖరిదాన నేను
 నీవంటితులువమానిసిఁ బొందఁగలనె, పోవు మూరక కానిపోకలఁబోక
 యనియదలించిన నడఁగక వాడు, ఘనతరకామాంధకారంబు దొట్టి
 బలిమిఁబైకొని బట్టి బాములఁబెట్టి, కులుకుగుబ్బలు వాడికొనగోల్లవచ్చి
 కాఁగలపనియెల్లఁ గడలేర్చి పిదప, నేఁగె సన్నకసన్న నింకేమిచెప్ప
 పొదలుచుండేకడంబున కద్దమేల, యిదె చూడుమంచుఁ బయ్యెదనాపి చూపి
 కొమరుఁ డంటినాఁడె కోడల్నైతి, తమినింక నీవంట ధర్మంబుగాదు
 రతిసుఖంబులఁదేల్పు రత్నాంగికడకు, క్షితితలాధీశ వేంచేయు మూరకయె
 యీవిధమెల్ల నీకెఱిఁగించుదాక, నోవసుధాధీశ నోచ్చితి నింక
 ననుజూడుమంచుఁ గగిన్నన తేనిచేతి, సునువాలువెఱికి గొంతుకఁజేర్చ నలికి
 వనితకేల్ వట్టి యన్యాల్ విడిసింఁచు, కొని జననాఘుఁ డకొమ్మ కిట్లనియె.
 మెలితరొ నాయాజ్ఞమిఱి నిన్నిట్లు, గలఁచిన కైలాటకానిఁ గుమారుఁ
 డని మదిఁగనికరం బరయక శిక్ష, యొనరించి నీమదియుడుకెల్లఁ దీర్తు

నాహా జగన్మోహనాంగి యిబ్బంగి, సాహసం బొసరింపజనునె నీకిపుడు
నాయట్టి గూలోకనాథునిఁ జెంది, తోయజానన యింత దుఃఖింపనేల
రాజుపట్టియ్యితి రంభయన్మాట, యీజగంబునఁ బెద్దతెన్నఁగా వినవె
నామహారాజ్యంబు నామణిద్రవ్య, హేమచామరహయా నేకపాదికము
తెల్లప నీనెకావే పరికింప, చెల్లంబో నీయాజ్ఞ చెల్లుటలేవె
ననబోడి నీవు గిక్కురుఁ గీడుబాదవ, నినుఁబాసి క్షణమైన నేనోగ్వఁగలనె
వాడుచేసిన దోహవర్తనానాని, పొందియాచ్చునుగాక పొగలేల నీకు
వనజాక్షి ననుజూడు వగపెల్ల వీడు, మని యూరడిలఁబల్కి యపుడె శుద్ధాంత
మునకేగి యొకయీరమున మేనుజేచ్చి, మొనయు చింతాభరంబున వేగిగుచుండె.
అని నిరంతర సద్గుణావాలుపేర, ననవద్య దానవిద్యాలోలుపేర
శమన దుర్గగోపశమనునిపేర, గమనీయగోరాజగమనునిపేర
తరుణేందురేఖావతంసుని పేర, నందైత్యకులతమోహంసుని పేర
సురవాహినీజటాజూటూనిపేర, గురుతర శ్రుతికుటాఘోటూని పేర
తపనీయశైల కోదండునిపేర, దపనప్రతాపవోర్దండుని పేర
నగతనూజామనోనాథుని పేర, యుగపదాహ్లాత శత్రుయోధునిపేర
దూరితాఖిలఘోరదురితుని పేర, సాగపుణ్యోదయచరితుని పేర
సింధురాజినదివ్యచేలుని పేర, బంధురామర లోకపాలునిపేర
భుజగకులేంద్రవిభూషణు పేర, సుజనదరిత్రతాశోషణు పేర
బ్రతిదిస కైలాసభవనునిపేర, నతితరాఖిల జగదవనునిపేర
బురహరుపేర శంభునిపేర భక్త, వరదునిపేర సర్వజ్ఞునిపేర
జితరతమోక్షలక్ష్మీప్రదు పేర, గరుణాత్ముపేర శంకరుపేర సుగుణ
మహితుఁ డంచిత కూచిమంచివంశాబ్ధి, తుహినధాముఁడు బుధస్తుతచరితుండు
ఘనయశోన్వితుఁడు గంగనమంత్రినూళి, తనయుండు తిమ్మసత్కవి రచియించి
తమినిడ్డ సారంగధరచరిత్రమున, నమరంగ నిది ప్రథమాశ్వాసమయ్యె.

శ్రీ రస్తు.

సారంగధరచరిత్రము.

ద్వితీయాశ్వాసము.

కరగుణసారాచరశుభాకార, భీకరరిపుమూర పృథుతరోదార
కైలాసనిలయ శంకర మహాదేవ, నీలకంధర యీశ నిఖిలలోకేశ
యవధరింపుము వేడగ నలరాజ రాజు, దవిలినవంత నంతటఁ గొల్వొకూట
మునకేఁగి మంతుల బుధుల దీర్పరుల, జనవధులఁ జుట్టల సంగడికాండ్ర)
బనివడి రావించి భావంబులోన, నెనయుపంశయమున నించుకడడవు
చింతించి చెప్పక చెల్లదటంచు, నంతటఁ దమకుఁ జిత్రాంగి దెల్లమిగఁ
జెప్పినతెఱఁగెల్లఁ జెప్పి మిరిప్పు, డిప్పని కెద్ది వాగెఱింగింపుఁ డనిన
వారలందఱుఁ దలవంచి నూతాడ, నేర కబ్బురపాటు నివ్వటిలంగఁ
గనవినరాని దుష్కర్మ మిదెట్టు, లనిన దోసముచెందుననుచు నొంజొరుల
ముఖములు గనుఁగొంచు మొగిబహిద్దేశ, లిఖితచిత్రాంగికారలీల నుండి
రందు నయార్థవృం డనుమంత్రితీలకుఁ, డందఱువినంగ నిట్టయె రాజునకు.
అవనీశ యిట్టిఘోరమగు పాతకంబు, దవిలివాకున్వసు దలపంగఁ గూడ
దేజాతులందు ముందేకథలందు, నేజగంబునఁ జూడ నిట్టి దుర్వృత్తి
పరువడి దననీటు పచరింపులోన, ...

దలచిన దొలుతటి తప్పానొకాదొ, జలజాక్షి యూరకే సవతియారసముఁ
గైకొని చంపింపఁ గల్గలుకూర్చె, గాక యిచ్చాట నిక్కంబేయటన్న
గలికిచే నదియెల్ల గట్టిగా మీరు, దెలుసుకొన్నదిగాదె తేటతెల్లమిగ
తులునలొదురుగదా దొరబిడ్డ నెందుఁ, బలుకులేమిటి కింకఁ బనిదప్పెజుమ్ము
పండెనీసిరి చేటువాటిలెఁ గొలలు, నిండె నింటఁ గులంబు నీరురావలనె
తలకొనె నపకీర్తి తప్పె ధర్మంబు, తలనంపులయ్యె నందఱిలోనఁ జాల
చులుకనైతోచె నివో దొరతనము, పలచనయ్యెనువాసి పృజ్జలడంగెఁ

26056
25343

గావున గొడుగక కనికరపడక, భూవర పినతల్లిఁ బొడవిన ఖలునిఁ
 గొడుకింతయును లేక భూరవ్రణంబుఁ గదిసిన యంగభాగంబును బోలే
 ఖండించి తేజంబుఁగను మిట్లుగాక, దండించి పోఁగోలఁదలఁచితివేని
 కడుజబ్బుపడుఁజుమ్ము కార్యంబులెల్ల, నిడుమ లంతంతకు నెడవకపాడవు
 ననవిని మతిమంతుఁ డనుమంత్రితీలకుఁ, డనుపమనయశాలి యప్పశిట్టనియె.
 జననాథ యిదిశాస్త్రసమ్మతిగాదు, ధనముబోయిన మనస్తాపంబొడవిన
 దనయింటఁ గానివర్తన మొకటైన, ఘనులకు వెలిసేయఁగాదండు బుధులు
 పినతల్లులిండ్లకుఁ బృథివి నెందైనఁ, జనవునఁ గొడుకులు చనుటేమితప్ప
 తమతప్ప మగవారితలఁచెట్టి దుండ, గమున బొంతులుపల్కి కారింపఁజూతు
 రతివల డెందంబులరసి కన్గొనఁగ, క్షీతిలోన నేరికెఁ జెల్లదు నుమ్ము
 మనినుంచుటొక్కటి మరియాడుటొకటి, కదిసియొనర్చుటొక్కటి తోయ్యలాలకు
 కపటంబెకాని నిక్కంబింతలేదు, చపలనేత్రీల నమ్మజనదు నృపాల
 తనయునినైన సోదరునైన మతియు, జనకునినైన
 తిలకించిచూచుచోఁ దెలువలకెల్ల, జిలజిల మరుగెల్లు
 హితోడ ద్రొవది యాడదా మున్ను, పరికింపనటులె యిప్పడెతియు నతని
 గొనబుగన్గొని పొందుఁగోరిన నియ్యి, కొనక వచ్చుటఁజేసి కొఱకొఱపూనె
 ఖండింపఁదలఁచి యొకల్లపుట్టించె, నొండెద్దియును గాదహోవివరింప
 నొండుగొండె మెటుంగ కుందడుగోల, బండుసేయదలంచె పడఁతియట్లాడె.
 నింతియెకాని యదింతియెకాని, వింత యింతయులేదు వినువానివలన
 సారంగధర కృపాసంజ్ఞాతుఁడైన, సారంగధరుఁ డిట్టిజాడలవాఁడె
 నెలఁచిగొంతుట గోడవేసినయిట్లు, ... మగబొంకు దడిగట్టినట్లు
 ననుమాట మును పెద్దబాడంగ విననె, తనయునివలన నేతప్పను లేదు
 ననితమాటలు వినివలపాఁక గన్న, తనయునిఁ జంపింపఁదలఁచెద వేని
 కైకమాటకు రాముఁ గానలకనిచి, శోకార్తినే జాలనుక్తిగ్గిన పంక్తి
 రఘునితొండున రాజేంద్రీ నీవు, పృథుశోకములపాల భీతిలేదునుమ్ము
 నావిని పెద్దలందఱు మతిమంతు, నావినీతికి మెచ్చి యవునవు ననిరి
 కార్యనిశ్చయబుద్ధి గలుగక భూప, వర్మం డూరక తలనంచుకయున్న
 నారసికాగ్రణి యనుమానసరణి, యారసి నీతిజ్ఞుఁ డనుమంత్రి పలిక
 మనుజుల్లభ మతిమంతుని బుద్ధి, వినదగుఁగాని ... యేల వలదు
 ననబోడెమాటలు నమ్మికచేసి, తనయుని వధియింప ధర్మంబుగాదు

తగువారిఁ బనిచి యాతనినడిగింపు, మగపడుఁ దప్పింపబంతయు నపుడు
 మాటలవరుసవెంటి నె కర్తంబు, తేటతెల్లంబుఁగాఁ దెలియంగనచ్చు
 దుడుకుచేసితివేని దోసంబు దొరలు, చెడుఁబ్రేమోజనమెల్ల సిద్ధంబునుమ్ము
 నావుఁడు వనుమతీయాయకుఁ డటులె, వేసేఁగఁ దద్దయు వెరవరులైన
 పెరిగడలఁ బనిచిన బిఱబిఱ వారు, జగతీవరాత్మజు సమ్ముఖంబునకుఁ
 జనిన నాతఁడు గుండెఱ్ఱుల్లని వారిఁ, గనుఁగొని యడలుచు గల్గదకంకుఁ
 డైపల్కె నపుడు మీరందఱు నివటి, కేపని యెడలహుహించి వచ్చితిరి
 తెలియఁజెప్పడటన్న దిగ్గునవారు, పనికి రిట్లు పాణిపన్యముల్ మొగిచి
 నరనాథతనయ నిన్న విభూడు వేట, కరిగినచో నీవు హాళిఁ జిత్రాంగి
 లోగిలిఁజొచ్చి యాలోచిక్షి హాళుల, లోగివరాస్త్రక్తి లోగిలిగనఁగ
 నతీమఱికేలికి నర్థించుటయును, తెఱవ యిందుకయైనఁ దెఱవిడకున్న
 సారసశరశరాసారసంఘాత, భూరిన్యధాపరాభూతుడ వగుచు
 బలిమి కాఁగిటఁబట్టి వాములఁబెట్టి, తొలఁగినచ్చితటాచుఁ దొయ్యలి దొరకు
 వెఱగుమీఁదఁగ విన్నవించిన నతఁడు, కొఱకొఱతోడ నిన్తోడుకని యనక
 సమయింపఁబూని నిజంబుఁ గల్గయును గగ్గిమ మొప్పు నిన్నడుగఁ బంచెనుమ్ము
 కలపఁదమెల్ల నిక్కంబుగ మాకు, దెలియఁజెప్పవటన్న ధృతిచెడి యొన
 మళ్ళినాయ చలంబుమానక యెంత, దుశ్శీలమున కితి దొరకొనెనంచు
 శృతియుగళంబు మూసికొనియె కొమరుఁ, డతిమ్ముమాక్తుల నిట్టులనియెవారలకు.
 వినుఁడయ్యలార నావిన్నపం బిపుడు, జనపతి వేటసుఁ జన్నపిమ్ముటను
 నాతోడిరాజనందను లెందఱొచ్చి, పీఠినాటలకునై పిలిచిన నరిగి
 బారావతంబులఁ బందెఱునరసి, తారాపథమునకుఁ దమకంబులతోడ
 నెగయవైచిన దద్ద యేపున నేఁగి, మగుడక నాచేతి మఠకరిపులుగు
 చిత్రాంగి నగరుఁజొచ్చిన నప్పయోజ, పతాక్షి యాపుల్లఁబట్టి దాదుటయు
 పినతల్లియని మదిఁ బెద్దయునమ్ము, చనువున నచటికిఁ జనిననయ్యమ్ము
 వలపాఱ ననుఁజూచి వలరాచపనికిఁ, బిలిచినఁ గాదని పెనఁగినచ్చుటయు
 నాతఁస్సు నీమీఁద నట్టినరించి, జేతులుఁ గాళ్ళును జెలపింతుననుచు
 కినుకతోఁబలికిన గిజగిజలాడు, కొనుచు నింటికివచ్చి కొంకుచునుంటి
 తల్లి నాపైపట్టి తప్పిడినపుడు, చెల్లించి విభుఁడది చెవిఁబెట్టినపుడు
 నేనెఱుంగనటంచు నేమనుట వలక, మానిపోవునె రిత్తమాట లేమిటికి
 తెఱవమాటలకు ధాతీవిభుఁ డలిగి, యరుగఁబంచిన నేమి యనఁగలవాడ

భూతలేశ్వరుడ నక బోమదైవంబు, మాతల్లిరత్నాంగిమారు చిత్రాంగి
యని డెండమున ననయంబు భావించు, వినుఁ డిందులకుఁ బురజ్వేషియెసాక్షి
జగతీతలంబెల్ల శాసించురాజు, తగవుదప్పక ధర్మతత్పరుం డగుచు
తీరమొప్పు నేవభూదేవతాగ్రమునఁ, బరిశోధనముచేసి పట్టి గట్టిగను
తప్పగల్గినచోట దండించుమనుడు, తప్పక శుభములు దలకొనుననుడు
దిటముగా మఱల నత్తైవనెయ్యడిగి, పట్టుకొని నిజమెల్లఁ బరికింపమనుడు
పొండు మీరని వస్త్రభూషణావళులు, దిండుగానొసంగి పుత్రైచిన నాయ
ధరణీశుకడకేగి తమకు సారంగ, ధరుడు జెప్పినరీతి తప్పక జెప్పి
యధిప కుమారునం దరమరదలఁచి, నధియింపఁగూడ దన్వనిశనే మఱల
గట్టిగాబెదరించి కల్లయు నిజముఁ, బట్టబోలునటన్న పార్థివేశ్వరుడు
మంచిది మీ రన్నమాటచొప్పుననె, కొంచక మఱియు నక్కొమలఁ దెలుసు
కొందము రండని గొబ్బునవారి, నందఱెదుర్కొని యటకేఁగుటయును.
కనుగొని చిత్రాంగి గద్దియడిగి, కనువోయికొనల వెక్కసముఁ జాలు
కొను వేడికన్నీరు గోళ్లమీటుచును, తనువునొక ముగ్ధయుఁబోలె మేలి
మునుఁగు చక్కఁగఁదాల్చి, మోమరవంచి, పసిఁడికలమునీడ బాగుగ నిలిచి
యున్నఁ గన్గొని పెద్దలుమ్మడినప్పు, డన్నలవేణి కిట్లని వచియించి
రమ్మరొ నిన్న మీయండకుఁ బారు, నమ్మునెపంబున వచ్చి సోయగము
దైవార సారంగధరుడు కామార్తి,
... .. జేయ వే మిమునంటి చెయినట్టి దుండ
గముచేసి నీరాజుగారితో మీర, లమితాగ్రహస్ఫూర్తి నాడితి రనుచు
కినుకతోఁ బతి వానికేరవకు మమ్ముఁ, బనిచిననేగి యేర్పాటుగాఁ దెలిసి
వచ్చితిమనుచుఁ దద్వాక్యముల్ పూస గుచ్చినరీతి నక్కొమ్మకుఁ దెలిపి
వనిత యక్కొమరునివలన దోసంబుఁ, గనుగొన నింతయుఁ గనరాదు నీవు
నిజముగా విప్రసన్నిధి నున్నమాట, గజిబిజి నేయక గట్టిగాఁ బట్టు
దబ్బరలాడిన దైవంబు నిన్ను, గొబ్బున నిడుమలఁ గుడిపింపుఁజమ్ము
కొమరునిపై పట్టిగొడవలు బెట్టి, సమయింపఁదలఁచుట చనదు ...
... యతోధర్మస్తతోజయం బనియు, తలఁచిమాడఁగ నాన్పతాత్పాతకంప
రమ్మనియును బట్టుకగ్రములు విననె, కొమ్మరొనీవు గన్గొనని శాస్త్రములు
గలవెయటన్న నక్కలికి లోనులికి, యలుకమీరఁగ నసంతాగమారంభ
లలితరసాల పల్లవరసాస్వాద, కలవాకషాయిత కంఠసోత్కంఠ

కలకంఠకులవధూకాకలిధ్వనులు, నెలుగెత్తి మేడ్చుచు నృపున కిట్లనియె.
 ఓరాజ నన్నింత యుడికింపనేల, గారాబుకొమరునిఁ గాదనలేక
 యూరెల్లఁగూర్చి యయో రట్టుచేయ, మేగయె నంతల మిడికడుదాని
 తలవంపులయ్యె నందఱిలోను సిగ్గు, దొలఁగె మానంబెల్ల ధూళినడంగె
 మానహీనంబైన మానిని బ్రతుకు, మానవేశ్వర యంతమాత్ర మూహింపు
 చెల్లంగా నేడు నాచెంత నీకింత, యెల్లదమైతోచె యిటులఁ బూర్వు
 కతమకాళ్లును మఱి కడవకుఁ జెపులు, నతకఁజూచెద వింక నందఱిగోన
 గన్నులు నల్లఁగాఁ గనుఁగొను మిపుడు, పన్నుగా మఱి మొక్కపాలి యటుచు
 గయ్యాన కరిమురిఁ గాల్చుద్రొచ్చుచును, గయ్యాళి పయ్యెదఁ గడకొత్తివైచి
 పులిసెట్లుగొమ్మెడు సొగడు సిద్ధెంపు, నలినబృగనమీఁది నృయ్యలు జూపె
 చూపిన దలలునందుకొని యందఱును, హాపర మేశ్వరాయంచు నున్నంత
 నిదియును దబ్బరయే చూడుడంచు, ముదిత దుప్పటిఁదెచ్చి ముందఱఁబెట్టి
 యగయంగ నివ్వల్ప యతనిదొ నాదొ, వెఱవొప్ప మీరెల్ల విసరించిచెప్పు
 డనుటయు నిత సంతయంబేల రండు, పనిలేదు తడయ నివ్వనికని నృపుడు
 గొల్మున నారిఁదోడ్కొని సభకేఁగి, పృథ్విడుకినుకతోఁ బాక్షిలఁగెల్లఁ
 బిలిపించి బలిమిమై పినతల్లిఁ గనయు, ఖలుని నేకియ కాన్తిగావింపవలయుఁ
 దెలియఁ బలుఁడటన్న ధీనుంతులెల్లఁ, బలికి రిట్లని మహీపతి యిట్టిశులునఁ
 బట్టి నట్టవెలిలోపల మొఱయిడఁగఁ, గట్టి చేతులుకాళ్లు ఖండింపవలయు
 ననివిన్నవించిన నట్లెకావింపుఁ, డని యారెకులఁబెల్చి యానతి మొరఁగి
 భూమినల్లభుఁ డంతపురము సొత్తించి, వేమలు దొసఁగుల వేఁగెనుచునుండె.
 ఆయెడ దోగిహురాలైన జిత్రాంగిఁ, బాయక కన్గొన్న పాపంబు దొలఁగ
 స్నానంబొనర్చు గొన్నననేగెననఁగఁ, బూనిపశ్చిమముహూర్తుధిఁగంగె నినుఁడు
 తగవుమాలి కుమారు దండించఁగోరె, జగశీకుఁ డిదియెంతసాహసం బనునుఁ
 గనవచ్చు భేదరాంగనల మేచాయ, లన సుజకంజాయ లలరాజె మింట
 కామాంధుఁడై కన్నుఁగావక భోగ, కామినికై పుత్రుఁ ఖండింపఁదలఁచె
 జననాథు నపకీర్తి జగములనిండె, ననఁ జీఁకటులుపర్వె నఖిలదిక్కులను
 చెలిని గట్టిగ బాసచేయించి నిజము, తెలియకఁ గొమరు బాధింపరాదనుచు
 ననిమిషాత్ మినుపెచ్చునందిడ్డ నిప్పు, తునెలన రిక్కలుదోచె నభ్యమున
 తనవేరివాడును దననంశకరుఁడుఁ, దనుబోలు భువన సుందరుఁడును నైన
 పారంగధరుని ద్రించఁదలంచె దోస, కారియె నృపుఁడని ఘనతర కోర్కె

రసపూరితాన్యుకై రవదోచననగ, సాసంగం దూరుపుకెను బొడమెజందుండు
 కూర్మరత జిత్రాంగి కొడుకు జంపింప గోరెబో దనచేటు గోరంతయైన
 గననేరననుచు నగ్గలముగ బేరు, కొని నభోవాణి పక్కున నవ్వెననగ
 జిడిపించునలకల్లం జేటానగూర్చి, గడితమై జగమెల్లంగప్పె వెన్నెలలు
 తనమాట చెల్లెనిత్త తీనని యుబ్బి, కనుగొని చిత్రాంగికన్నుల బోలి
 కలువలు దొగలు చెంగలువలు నల్ల, గలువలు వికసింపె గమకరముల
 రూఢిమై దోమకరుం డగురౌజుం, జూడరాదని వీలగుచొప్పున బద్ధి
 నీసతి వదనమెత్తె మోడ్చుకొనియె, వేసర చక్రముల్ నెత్తల బిట్టనలె
 నపుడ రేకులు మహాగ్రాన్థిబుల్ నిగుడ, విపరీతగతి బయలెడ్డలి వాటింపు
 నడునెత్తిసికలు గీర్నామముల్ నలుపు, ముడినదులె డెందకార్ములను మొహండ్లు
 కురుచదుర్దులు రాగికోరమీసములు, గొరకయీటెలు గండ్రొడ్డొడ్డు వంక
 కత్తులు మొలనీలికాసెలు వేప, బెత్తులు నురలు ముప్పిరితాళ్లు నల్ల
 గొంగడులునుగల్గి గొర...బజచి, పొంగుచు నరనాథుపుత్తుతో నగరు
 జొచ్చిన వారలజూచి యక్కొమరుం, డచ్చెరుపాటూని హాయని సోలి
 నివ్వతోక్కినరీతి నిగివైబడ్డ, చొప్పున నెత్తలమార్పుచు దనలోన
 కటకట చలపట్టి కట్టడియగుచుం, గుటిలతం దల్లియిగ్గొడవం జేర్చుటకు
 తండ్రియు నిగ్గతెనదయలేక యిట్టి, వేండ్రొపుం బనికట్లు వీలకనిలిచె
 తగుమంతులిను నీకుడగ దిదియనక, పగవారి నలెజూడ బాల్పడిరహహ
 ధర్మమించుకయైన ధరణిపై లేక, నిర్మూలముగుట గాన్పించె నల్లైన
 మోసంబుంజెడక ముందుముందుగను, వాని యెచ్చటికైన బరతెంచుచుడిగి
 పొంగుంబుగలిగిన బలుసాక్షులైన, పోణి నేరుకతిని భువిమండనవు
 ననుటెరింగియు నేడహహ చేజిక్కి, బానుపుదూలెడు పిట్టపోలిక నుంటి
 పూనినకర్మంబు పొదివి యెందైన, బోనిచ్చునే నెట్టిపోకలు గాక
 కర్మంబు దిప్పినకరణి దిగ్మృగకం, బేర్పితో విధికైన బ్రీదివిహేజను నె
 పదికింప నాకింక పార్వతీవిభుండె, పరిగాక యన్యులెత్తటివార లనుచు
 దిటముగ్గైకొనియున్న దివిరియక్కొమరు, నటమాది తలవరు లడలుచు డాసి
 నతిచేసి రాజనానతి యెరింగించి, యతనిరత్నోర్మిక యానవాల్ చూపి
 సిగపట్టి పెడమర్లచేతులు దిగిచి, బిగగట్టి లేజొకసిల్లరు బొదలి
 కొని పారుతెంచు కుర్కురములకరణి, గొనిపోయి పురచెంత గూర్పుండెబెట్టి
 వడురేయి వనిలోన నజకుడునుచు, గడకలో వలగొని కామక యుండి

రవ్వార్త సీమలనాలించి దద్ద, నెవ్వడి మూర్ఛమునింగి రత్నాంగి
 పెల్లన తెలివొంది మిడుకుచు లేచి, తల్లడంబున గుండె దడదడలాడ
 పెదవులుదడుపుచు పెంపెల్లఁ నూలి, వదనారవిగదలలు నన్నియదగుఁగఁ
 జాలి డెందములోనఁ జాలపెంపొంద, వాలుఁగన్నులనీరు వరదలై పాఱ
 నడుగులు దడఁబడ హారముల్ వీడ, తోడవులుపడల పెందురుము జీరాడ
 గడగడ నసమలేఁగొను వడంక, నుడుఁగక బజిబడి నూర్పులునిగుడ
 హకుమార మనోభవాఁచితాకార, నీకిట్టి నేడ్పాటు నేడు తాటిశెనె
 యనుచు నశ్వంతశోకాకాంత యగుచు, జననాథుపాలికిఁ జని యిట్టులనియె.
 ధరణీశ నేడు నాతనయరత్నమును, నిరుపమ సౌందర్యనిధిఁ జగవనేల
 మేలాలుపచరించు మేలాలు మదిని, గీలించుకొని చేడుగీ లించుకైన
 నరయ నేఱక చిక్కి- యక్కట పెక్కు, వెరవులపును గొడ్డు వీఁగినన్నట్టి
 కొమరుని నురుపుఘృగుణపయోనిధిని, విమలాత్మ నురుచుగావింపఁ బూనుదుర
 పుడమిలో మునువొరల్ భోగకామినుల, నిడుకొన్నవారు లేరే వారలెందుఁ
 దొడవులు జీరెలుఁ దొడుకులు నూళ్లు, విడిముడియును గందవీటికాదులును
 కడునొసంగిరి గాక కట్టకులగుచు, గొడుకుల బోకార్చుకొనిరె యావీతి
 పురహరువరమునఁ బుట్టినవాడు, పరసతీవిముఖుఁడై పరగెడువాడు
 చెల్లఁబో యితఁడెట్లు చెనఁటియై సనతి, తల్లితోఁ బెనఁగొనఁడలఁచె డెందమున
 పినతల్లులిండ్లకుఁ బృథివివెందైనఁ, జనువున గొడుకులు చనుటనేరంబె
 చూపోవఁజాల కిజ్జాటుకత్తియయె, పాపనిపై వట్టిపాపంబుఁ గట్టె
 కామాంధుడవుగాన కానక నీవు, ప్రేమవీఁడెను కన్నబిడ్డనిమిఁద
 క్షితిలోనఁ జేతనాచేతనజ్ఞాన, మతికామకుల కెందు నాత్మలోఁగలదె
 తరుణి పెట్టినమందు తలకెక్కి- యందు, నిరవుగా నీయెడలెఱుంగవు నీవు
 పాలితిమాటకుఁ బుతుఁగ బోలయించెదేని, పలుతెఱంగుల శపింపర నిన్ను జనులు
 నిందయుఁ బాపంబు నిజకులాత్మయము, జెందదేటికి సాహసించి యిబ్బంగి
 సకలదిగంత రాజద్రావిడసంస, దకలంకలీలానిరంతరోల్లసిత
 సితకీర్తిచందికాంచితుడవై వినఁగ, గతినిొప్ప నీవివేకం బెందునోయె
 ననిత లేఁబడివేలు వత్తురు గాని, తనయుఁడు గల్గుటెంతయు దుర్లభంబు
 వలువదిప్పని మహివర నాదుమనవి, తలఁపుననిడి వేగ తనయుని ముపు
 కాకున్న నొకకొంత కాకుచేయించి, కాఁక మమ్మునుపోలుగడపి పుత్తెంచు
 కొడుకును నేనును కోడలుంగూడి, పుడమి నెచ్చటనైనఁ బోయియుండెదము

చాలించుపంతంబు నైరించుతప్పు, చాలు మాకీభూమిసామ్రాజ్యపదవి
 యనివేడుకొనిన రత్నాంగిఁ దలంచి, మనుకేతుఁ డేమియు మాతాడకుండె.
 అటులున్నఁ జూచి రత్నాంగి డెందమునఁ, గట్టకటబడి యహా కార్యంబుదప్పె
 దిటముగా పిడుగు మొత్తినరీతి నితఁడు, కటికెతనంబూని కదలకున్నాడు
 దరియొవ్వరింక నిత్తరీ నిదిమాన్ప, హరహర కఠినాత్ము లధిపతు లెన్న
 తనయునినైన సోదరునైన బంధు, జనునైన దనుగన్న జనకునినైన
 మానక రాజ్యాభిమానంబు పూని, మానవేశాధముల్ మడియింపుచుండు
 భువిలోన రాజ్యంతమున నతికంబు, ధునిమని స్పృతులు పొందుగఁబలుకఁగాడె
 కాపట్య మధికంబు కనికరంబిలై, కోప మెక్కువ శాంతగుణము కొఱంత
 చాంచల్యమురపు హింసాబుద్ధిఘనము, వంచకత్వము పెల్లు వర్తనల్ నున్న
 చలచుదట్టము సత్యశాచముల్ కల్గ, నిలుకడనాస్తి దుర్మతిగాటంబు
 పరధనాపేక్ష నిబ్బరము చీ యిట్టి, ధరణీశ్వరుల కేటి ధర్మమార్గములు
 కొడుకు నెట్లు బోమకొనుటకై యెగ్గు, పడక చిత్రాంగినె సాగ్ధిమటాప్పు
 కార్యాధిపతితోగర్వమటంచు, నార్యులు దఱుచుగా నందురుగాడె
 యనుచు సయ్యన నగ్గయాశిపాశిటికిఁ, జని వివయంబుమించఁగ నోలిబలికె
 సఖియతో చిత్రాంగి సారంగధరుఁడు, ప్రకటింప నీముద్దుపట్టిచు కాడె
 పాపనిపై యంతపంతంబుఁ బట్టి, కోపించి దండింపఁగూడునె నీకు
 తనయు లాక్కొకవేళ తప్పుచేసినను, కినిసి తల్లులువారిఁ గెడపఁబూనుమరె
 పినతల్లి వేదనోపినతల్లిగనుచు, జనవున నతఁడు నీసమ్ముఖమునకు
 బొడఁగనవచ్చిన బూమెలుపన్ని, కడురిత్త దొంగులు గట్ట నాయాదె
 తలఁపంగ నొకమహీధవు చెట్టఁబట్టి, నెలకె నీవొకటియు నేనొక్కటియునె
 సవతిబిడ్డనుబట్టి చంపించెననుచు, భువనంబులో నిందబొందుట మేలె
 హంసగామిని లెస్స యాత్మఁజింతించు, హింసకన్నను బాప మెందునుగల్గ
 దీరసం బెదలోననిడక యివ్వేళ, గారాపుకొమరునిఁ గాచిరక్షించు
 మనివేడుకొన నది యాకులతాడి, యనువున మోఁగుచు నాపె కిట్లనియె.
 సరిసరి యోబా చాలుచాల్ మేలు, దొరసానినని నీటుదొరలఁ బల్కెదవు
 రాచబిడ్డఁడననుచు రమణి నీతనయుఁ, డెంచి తా మగనాళ్ల యిడ్లెల్లమారి
 కొవ్వన బలిమిఁగైకొని సిగ్గుగొన్న, నవ్వుచు గొదికి మిన్నకయుండవలెనె
 కొమరుండు దెరువాట్లు గొట్టుచున్న, దమిలోడ జనకుండు తగవులుచెప్పు
 నన్నట్లు తనయుని యాగడాల్ గ్రమ్మి, తిన్నఁగా చక్కట్లు దిద్దఁజూచెదవు

సేంగారములకొప్పు చెలియ నీకొడుకు, నంగనాచియట్లు నవ్వుచేసెను
 కృమమొప్పు నొరులనేరు తెంపుగాని, తమరివ్వతెంకుక చు నెప్పుడై
 ననుపమగుణతాలి ననుకొనుగాని, కన తెంపెనుచు నెంపిననకొనుక
 జగదుండగీడనబాలు తనూజు, చగచని యులక చరమెడవొలు
 పాలతినో తమచల్ల పులిచల్లయనుచు, బలుకడకే యెట్టివానుని త్రొ
 పాపనినునుటు పాపమంచునెను, కోపున దట్టెదైకొనుట నిచ్చుచే
 కొడుకునేరము లెప్పుకొనక నీవహూ, యనబుకమాచి నన్నాచివచ్చెదపు
 పోపొమ్ము కొకగానిపోకలు మారి, నీవెట్టెరనమెల్ల నేదగవడియె
 ననియదల్పుచు తూలనాశ్చిన మిగుల, బొడుగు వెలచెలబోవుచు నీమచ్చ
 దరికొని రగల తత్తరుపామెనంగ, యగ్రురచొప్పుచు: పోడిమి డీలు
 పడ నావదాగిన పనరంబుమాడ్చి, నదలచు నొవలుదయ్యంగ మిన్నువిడిసి
 మీఁదఁబడ్డటుల నేమి యుదోచ కచట, గాదని తొలగి యెక్కువనాచుకాట్టి
 పరిచారకలు వెంట బలసి యెత్తెర, సరగున నొడుగున్న చక్కటి కేరి
 చిగురుటాకులబోలు చేయనిమఱల, మొగియుదలయును మోయు మోడికొనుచు
 ముంగురుతో చెదరి నెమ్మొగవెల్లఁ గప్పు, రంజెన రత్నహారములు చింబాడ
 గనుగవబాప్పుమల్ కాల్వలైపారలఁ, చనయుని బొడవి తద్దయునాత్తిమోన
 కోరియామనిగండుగోయిలగొల్పు, తీరున నెలుంగెత్తి తెగయెచ్చునొవఁగె
 హా కుమార జగన్నుతామలాకార, శ్రీకరగుణసార సింధుగంధీర
 నలినబాంధవతేజ నవ్యమనోజ, చలితకళుసమాజ సతతనిర్వ్యాఘ్రజ
 జలరహదళనేత్ర జననుతిపాత్ర, విలసితచారిత్ర మియ్యదేంద్రమిశ్ర
 భూరిబలోద్ధాను భూపలలాను, సారయకస్తోమ జగదభిరామ
 లోకసంస్తుత్యశీలుడ|వనదగిన, నీకట్టి పెనువంత నేను వాటిలెనె
 మునుకొని పెక్కునోములు నోమి నోమి, పానుపార నెల్ల వేటులఁ గొల్చికొల్చి
 నెలలు తొమ్మిదియును నిండాఁ మోచి, కలదీపకండవని కోకన్నట్లే
 పుత్రరత్నమ పెనుభూతమైకట్టి, చిత్రాంగిశు డెఱఁజేసితి నిన్ను
 నాముద్దుకుట్టడ ననుగన్నతండ్రి, నీమోము గనలేక నేనెటులాఱు
 కడలేని పుత్రకోకపయోధి నెట్లు, గడకు నెప్పుడునిక్కులరెక నాకు
 తండ్రి యియ్యా రింగుండంగ ముందజేమొ, చంద్రనిష్కల పూజనలేలితి నాక
 దైవంబు నిన్నింత తప్పునీక్షించి, నివంటికొమరుని నేను వోవిడునె
 తలచిన నాచెయ్యెట్టనె యుండుననుచు, గులుకుచు బుధిలుపల్కుచు రంతెగాక

చెల్లెంబో కటకట శివుడును నేడు, కల్లరియై నిన్ను గావలేడయ్యె
 బాపులే దైవంబు పాపకర్మలకు, దాపగు ననుమాట తధ్యమైతోచె
 సత్యంబుపదడయ్యె సమ సెధర్మంబు, నిత్యమయ్యెనుకల్ల సలిచెపాపంబు
 దైవంబుగురిదప్పె తప్పెకర్తంబు, భూవల్లభునిబుద్ధి పూరి మెసంగె
 మునునోమినట్టి నోములబలం బిట్టు, లనుభవింపఁగనయ్యె నయ్యయో దీని
 కేమి నేయుదు నింక నెవ్వరినందు, నేమిట యివ్వెత యెడఁబాపుకొందు
 కొడుకు నాకంటె నెక్కుడుగఁ జిత్రాంగి, కడ మాతృభావంబుగా నెన్నుకొనక
 దుడుకుచేసితివి తుందుడుకయ్యె నీతి, యెడలని నీబుద్ధి యెక్కడబోయె
 పరధన పరవధూ పరమనస్కులకు, పరికింప నిహమును బరమును గలదె
 యని విలపించుచు యవనిపైఁ బొరలు, కొనుచు పెంఘాళిబుగ్గించుచు దూపగొనుచు
 సొమ్మవోపుచుఁ దోమాచుచు లేచి, యుమ్మలింపుచు వెచ్చనూర్పుచున్న
 జనని నూరార్పుచు సారంగధరుఁడు, వినయంబుదైవార వెస నిట్టులనియె.
 అమ్మగో చిత్రాంగినరయక పృత్య, హమ్మ నీమారుగా నాత్మలోఁదలఁతు
 నయ్యమనఁ జూచి యతిమనోజాత్రి, నయ్యమ్మయనుచు డాయఁగరాఁగ బెనఁగి
 కాదనివచ్చిన గాక చే నులికి, మేదినిశ్వరన కేమియొ విన్నవింప
 నోజమానిన రాజయో తునిమింపఁ, గాఁజూచి పెద్దలు గాదనరైరి
 యింతియకాని మఱేమియు నెఱుఁగ, నంతకంతకుఁడె తధ్యంబొప్ప నెఱుఁగు
 నిలఁ బురాకృతకర్మ మిటువలెఁ గుడువ, వలసెఁబో దీనికి వగవనేమిటికి
 పాయని సుతతోకపారవశ్యమున, నాయమ్మ నీవుండ నాయమ్మటంచు
 నిలువాసి సభకురా నెట్లునొసంగు, వలువ దూరకపొమ్ము వంతనువీడు
 నాయనుంగుల నెల్ల నాయట్ల చూడు, మేయెడ పతిభక్తి యెడలకయుండు
 చిత్రాంగిపైఁ గిన్ననేయకు మిగుల, మైత్రివాటింపు మేమరకు ధర్మంబు
 నృపతిఁ బోనాడకు నీతిపోవిడకు, మెపుడు నాకైకస్తి యెడలోన నిడకు
 మనుచు కేల్లవమోడ్చి యడుగుల కొరగి, కనుదోయి నశుగ్రిలు గ్రమ్మఁబలుక్కుటయు
 హాయని పాయనివెతలఁ బాల్నడిలేచి కొడుకు
 గుచ్చి కవుంగిటఁగూర్చి దీవించి, వెచ్చనూర్పుచు బాష్పవిహ్వల యగుచు
 చెక్కులుముద్దాడి శిరము మూర్కొనుచు, నక్కుమారుఁ దలార్ల కప్పనజేసి
 తొలఁగిపోవుచుఁ గాళ్లు తొట్టుపడంగ, నిలిచిచూచుచుఁ దూలి నేలవ్రాలుచును
 కేగ్రపుం భూపరియడలు యడంగి
 యెట్టకేత కనూనయించి చేడియలు, పట్టియొడ్చుకపోవఁ బడఁతియిల్ చేరి

ద్వితీ యా శ్వాసము.

కొడుకువైఖరు లెన్నుకొనుచు శోకాబ్ధి, నెడపక మునుఁగుచు నీడుచు నుండె
 నగరరక్షకు లంత నడురేయియైన, దగకుమారుకు బంధముల వదల్చి
 చెదరినకురులు వాసిగ సిగవైచి, కుదురుగా మొగలిరేకులు నిండదురిమి
 నొసల కన్తురిబొట్టు నునుపారఁ బెట్టి, కొనరువెట్టక మేనఁ గుంకుమంబలఁది
 యలరుసంపఁగిదండ యరుతఁగీలించి, పాలుపార తొడవులొప్పుగ బొందుపఱచి
 కొివ్వాడికత్తు లొక్కటల్లిప్పకొనుచు, కొివ్వార నతనిఁడోడ్కొని యటతరలి
 వటపటిరరసాలవాసీరసాల, పటకుటబాంకోలపనసతక్కిల .
 తాలతూలతమాలతతకృతమాల, మాలతీకురవకామలకహింతాల
 మాలూరపురపిచుమందమ్మందార, గాలవారలకర్ణి కారభండీర
 నారికేళాశోక నాగపున్నాగ, నారగలుంగచందనకుందపూగ
 జంబూకదంబ కాశ్వత్థకపిత్థ, జంబీరపాటలిసంపకాచ్ఛిట
 కరవీరకేతకీకదళీలవంగ, సరలకీచకముఖత్మారుహాన్వితము
 శరభ సైరిభఖడ్గశల్మభల్లూక, కరిశశగంధర్వగండభేరుండ
 రురుకురంగస్థ గాలగోతక వ్యాఘ్ర, హరిణగోలాంగూలహర్యక్షగవయా
 సృమరశంబరకోకచీనగోకర్ణ, చమర గోహిమతరక్షస్తబ్ధగోమ
 రామభుజంగమార్దారాదినిఖిల, భీమవన్యమృగేంద్రబృందసంకులము
 క్రికరధార్వాఘాటకంఠూమాగ్నిట, బకచకోరకకోకపరభృతోల్పాక
 కాకగుగ్ధ్రమయూరకలరవకీర, కాకోలహరితగరుడకపోత
 కుకుభభరద్వాజకుక్కుటసారంగ, కృకవాకుటిట్టిభకృజ్మరాశాది
 వివిధగరుద్రధవిసరవిచిత్ర, రవనిరంతరసమాకాంతంబు నగుచు
 దగుమహారణ్యమధ్యముజొచ్చి యచట, జగిమించు నొకవధ్యశిలమీఁద నతని
 నిలిపి మేలొడవులన్నియుదీసి యింక, దలఁపుము నీయిష్టదైవంబు నంచుఁ
 బలికి ఖండింపనోపక కొంచుచున్న, తలవల్ల కాభూపతనయుండు పల్కె
 వినుడన్నలార యివ్విధిఁ గొంకనేల, మనుజవల్లభుపంపు మఱలింపఁ దరమె
 మీరునాకును నేనుమీకును దప్పి, నారముగామొ..... దైనఁగాని
 నశినగర్భుఁడు మున్ను నాలలాటమున, వలనుగా వ్రాసినవారిత్ర యిట్లుండె
 మీరేమి నేతు రిమ్మొయి దైవఘటన, యీరీతినగుట కింకేల చింతింప
 తలంపుము యిష్టదైవంబునంచు, బలికితి రహహ యిప్పగిది జంపింప
 తల్లిదండ్రులెఘాని తమిఁబంపునపుడు, చెల్లంబో వారలఁ జింతింపనేల
 ధర్మంబు , ధర్మదేవత నింక దలఁపనేమిటికి

యెల్లవిధంబుల నియ్యెడ నాను, తెల్లియు దండియు ధర్మదేవతయు
 దైవంబు గురుఁడు బాంధవుఁడు మిత్రుఁడు, కావ బోవంగ.....
 యని విహాయసకేతు నఖిలలోకేతు, వినిహతకీనాకు వృజినవినాకు
 గౌరీమనోనాథు గంగాసనాథు, సారయశస్సాధు సాధితాసాధు
 యతిమనోబ్జవిహారు నహిరాజహారు, వితతమహాదారు విబుధమందారు
వాసు నిత్యవిలాసు, కలితగుణావాసు కరిచర్రవాసు
 విమలధర్మనికాము వినమితకాము, సమదశత్తువిరాము జగదభిరాము
 సదమలసల్లాపు చంద్రకలాపు, విదళితభవతాపు వినితప్రతాపు
 కరధృతసారంగు కరుణాంతరంగు, సరససద్గుణసంగు జలధనిషణు
 ఘను మహాదేవు శంకరు భక్తసులభు, దనమదిలోనిల్చి తలఁపుచుండె
 నపు డాకసులు కత్తు అనువొప్ప నూరి, కృపలేక.....
 కరచరణంబులు ఖండించివైవ, హరహర పరమేశ యంచు నతండు
 బిగిచెడి కీలుదప్పిన పైడిబొమ్మ, పగిది దబ్బున నేలఁబడి సామ్రాజ్ఞినియె
 తలవరు లతనిచందంబెల్ల నిలిచి, తెలిసిపోవుదమంచుఁ దివిరి.....
శేరి పొంచియున్నంతఁ, బదపడి యారాచపట్టి వేతెలిసి
 కనువిచ్చి నలుగడల్ గనుఁగొని భీతి, పెనఁగొన డెందంబు పెల్లవియంగ
 నెత్తురువరదలు నెమ్మొయి గుఱిమ్మి,తెఱంగు నొప్పడఁజేయ
 నిల బొమ్మరిలఁబడి యేడ్చుచు నొడలి, సలుపున నడలుచు జడిగొను తోరుగు
 కన్నీరు సోనల కాల్వలైపారల, మన్నునవారిలి వేమఱుఁ బొరల్కొనుచు
 దైవంబుదూరుచు తెల్లడింపుచును, జీవంబు లూడంగ శివశివా యనుచు
 సామ్రాజ్యపును దేరిచూచుచు దూరె, యుమ్మలింపుచుఁ దద్ద యునురుసురునుచు
 హాతాత హామాత హాజగన్నేత, యేతెఱంగుననోర్తు నీయార్తి ననుచు
 దలవరులార వంతలకోర్వఁజాల, తలయు గొబ్బునవచ్చి తరగ రే యునుచు
 గారుఁదెబ్బలులార కడలేనిధాక, మిరఁ దైకొని నేగ మింగి రేయనుచు
 బహుయాతనల గాసిబడఁజాల నింక, గహనానలమ తూరి కాల్వ వేయనుచు
 చిత్రాంగి హయెంతచేసి తే యనుచు, భాతీకు డెంతనిర్దయుఁడయ్యె ననుచు
 తరులార గిరులార తాపనులార, కరులార హరులార గంధర్వులార
 నరులార సురలార నాగేంద్రులార, కరుణమిరంగ ననుఁగావరే యనుచు
 ప్రేగడబిడ్డనిమాట భీరువోవిడుట, కగపడెఁబో ఫలంబని యెన్నుకొనుచు
 ముండగంబున నేటిఁ చొలుబామునందు, ఖండించి నాడనో గాక యాఘోర

దురవస్థ నేడు చెందు నె దీనికింక. బరులనాడంగ నేమిపనియనుకొంచు
 ముశకపిప్పిలికామాక్షికాక్రియలు, పిశితేచ్ఛబొదవిన బిట్టగాసిలుచు
 మృగఖగనివహయల్ మెలగెడి చడులు, దగిలియాలించి యంతయదిగుల్ గొనుచు
 కరపదహీనుడై కడుబహుభార్తి, ధరగుందు సారంగధరుడును బోలె
 కరపదహీనుడై కడుబహుభార్తి, ధరగుందు సారంగధరున కవ్వేళ
 ఘనతరవర్షాభ్రగర్జాగభీర, నిసదయై యశరీర నెమ్మి నిట్లనియె.
 నృపపుత్ర యివ్విధ నేటికి వగవ, నిపుడు చొల్లిటిపాప మెల్ల భువితప్ప
 శ్రేణికిదీను తద్వృత్తాంతమెల్ల, తేటతెల్లంబుగఁ దెలిపెద వినుము
 భువిని గోళాంబయక బృరవరం బేలు, భవళచంద్రుండను ధరణీతలేకుఁ
 డనఘుఁ డాతనికి జయంత నుమంతు, లనెడు ప్రగడదలిర్వు రలఁందుచుందు.
 రందు నుమంతునం దభిలభారంబుఁ, జెందించి పతి దయసేయుచున్నంత
 నోర్వలేక జయంతుఁ డొకనాఁడు మిగుల, దుర్వృత్తి నలనుమంతునిఁ జంపఁదలఁచి
 భువననుందరియను భూపతిభోగ, కువలయేక్షణ దాసిఁగూర్చి నుమంతు
 పావలాభోగింప పట్టెమంచంబు, క్రేవదెట్టించిన నృపతి యా లేమ
 యింటికిఁజని పానుపెక్కి మోహంబు, దంటమాటలఁ గొంతతడవు గీర్చిడించి
 యొరగి తమ్ములముర్విసుమియంగఁ బోయి, దరినున్న పావలు తటామనఁ జూచి
 యరుదంది యివియేరివని యడుగుటయును, దరుణియంతయు భీతిఁ దలిమంబుడిగ్గి
 సిలుచుండి యడుగుల నేలవ్రాయుచును, దలవంచుకొనియొన్న ధరణీపుఁ డపుడై
 కొలువున కరుడెంచి గొబ్బున పాడు, యంగ నచటి
 నెఱవాడులనుజూచి నెరవుఁగా మీఱ, లెఱిగింపుఁ డీపావ లెవ్వరివనిన
 లలలువంచుకొని యందఱు నూఱుకొన్నఁ, దలవరియొకఁడు మంతనమున నత్రై
 లంగెల్లఁదెలిసిన రవరవల్ నిగుడ, చెంగటి బుధులనీక్షించి యివ్విధము
 దెలియఁజెప్పి విభుండు దీనికెఱాన్తి, గలదన్న వారలు కడఁకతో నట్టి
 ఖలుని నట్టపవిలోఁ గాఠ్లఁజేతులును, జెలపింపదగునంచుఁ జెప్పిన నటలె
 చేయింపఁబనిచి యాచెలువను నూతఁ, దొరయించెనట నుమంతుని దలవరులు
 కరచరణంబులు ఖండింఁదైన, నిరపరాధిని నన్ను నిర్దయ నిట్లు
 దునిమింపఁజేసిన తులువ....., తునిమింపఁబడుగాక దొనఁగుల నడలి
 యనుచు శాపవీయ యతితరవ్యధల, మునిగి యాతఁడు పూజింతుల వీడుకొనియె
 అలజయంతుఁడవు నీ వానుమంతుండుఁ, దలఁప రాజును హేంద్ర ధరణీశ్చ భుండు
 కావున దొంటిదగ్గులును మీవిష్ట, డీవిధమున భుజియించితి వింకఁ

జెచ్చెర నీకును సిద్ధపదంబు, విచ్చలవిడి నబ్బు వెఱవకు మనుచుఁ
 చెలిసి యష్టదు ధర్మదేవత చనినఁ, దలఁపున నారాజతనయుఁ డొక్కింత
 దిటమూనియుండె నత్తైఁగెల్ల రాజ, భటులాలకించి లోపలుమరు వగచి
 కటకట నృపుఁ డింతకట్టడి యగుచు, మటుమాయలాడియు మాటునువట్టి
 కల్లనిజంబులు కనుగొనలేక, బల్లిదుండగు కన్నపట్టిఁ దృంపించె
 భూమిలో రాజ్యవిభూతిమంతులకుఁ, గామాంధులకు వివేకం బెందుఁగలదె
 యనియనుకొనుచు గ్రచ్చితమహావన, మునకేగి యొకయారమున నుండి రంత
 వనభూమి నటువలెవరు భూరమణ, తనయుని యార్త నాదం బాలకించి
 దరినొక్క గిరిగుహంతరమున యోగ, పరణిగ్రీడించు నిశ్చలతప్తాధనుఁడు
 విూననాథుండను మేటిసిగ్గుండు, మానితకారుణ్యమానసుం డగుచు
 నిష్ఠ డీనడురేయి నెవ్వఁడో తోవఁ, దప్పిన ట్టవలిలోఁ దలకొనియేడ్చు
 చున్నవాఁ డత్తైఁగ గొయ్యన తెలిసి, క్రన్నన వత్తయుగాకని తలఁచి
 పనిచి కెంజిగిసోగ....., దినుసుమీఱఁగఁ దద్ద డిండుగాఁజుట్టి
 నింగినాదపుకొమ్ము...లాంతంబు, కెంగల దొరపులు గిరిగొ.....
 పలువన్నియల యోగపట్టంబు దాల్చి, మొలను బెబ్బులితోలు మురువుఁగాఁగట్టి
 మేలికొండెలిబూది మేననలంది, లీల రుద్రాక్షమాలిక తెదనించి
 పొడులయొడ్డాణంబు పొసఁగబిగించి, గడితంపు వెలిపట్టుకంధ పైఁగప్పి
 పెడఁదలై కనుపట్టు వీసుల నుంచి, కడిఁదిజాబిలిరాలకామాక్షులునిచి
 చెలువంపుకకపాల చేతధరించి, గిలుకుపావ
 యరుదెంచి రక్తసిక్తాంగుండై నేల, శిరమానుకొని బిట్టుచెట్టల నలిగి
 తునిగిన కాళ్లు చేతులుగల రాజ, తనయుని నీక్షించి తద్దయు వగచి
 చెల్లరే తొగలనెచ్చెలికాని మేన, గమున మీరు
 నతినుకుమారు నిట్లుకంప లేక, వెతఁబెట్టి నెవరో యివ్విధపాతకచున
 కొడిఁగట్టుకొని యంచు నొయ్యన వాని, కడకు డగ్గఱబోయి కరుణతోఁ బలికె
 న, గహనోర్వి...దుఃఖములఁ గుండెదవు
 నీకిట్టిదుర్గత నేడేల కలిగె, పాకటంబుగ నేలుపఱపు మటన్న
 తలయెత్తి వాల్గనుతామరల్ విచ్చి, నలుదిక్కులుం జూచి నరనాథనుతుండు
 తనమోలఁ గనుపట్టు తాపసప్రవరు, ఘనతేజః జంద్రశేఖరనిభమూర్తిఁ
 బెన్ని భానముఁగన్న బేదయువోలె, కన్నులపండువుగాఁ బొడఁగనియె.
 అయ్య నీవెవ్వ రిట్లుకంపమెరయ, నెయ్యంబుతో మోలనిలిచి వీసులకు

చేల్లని నవనుధాసారంబు చిలుకు, మెల్లనిమాటల మేతొజ్జమార
 నూరార్పఁబూనితి.....నకబోవ,చాపుడవొ
 సిద్ధంబుగా భూప్రసిద్ధుండ వైర, సిద్ధుడవో నాకుఁజెప్పయు తండ్రి
 నినుఁజూచినపుడె పూనినచెట్టలెల్లఁ, బాను
 పుడమి, కడలేని యిటువంటికన్తి రాఁద గునె
 సరలోకమందార నాతెఱుం గెల్లఁ, బరికించి వినుడగ
 సనఘాత్మ రాజరాజను రాజవరుని, తనయుఁడ సారంగధరుఁడనువాఁడ
 పినతల్లియింటికి పేమతోఁ జనిన, వనిత కామరియైవచ్చి తన్దవియు
 మనుచు డగ్గన గాదనుచుఁ గప్పించు, కొనివచ్చుటయు నింతి కొఱకొఱతో డ
 తనతప్ప నామిఁద దవిలించి చెప్పి, కినుకపుట్టించిన గెరలి పిసాళి
 నన్ను తేఱ డిటులాజమాలి కోయింప,
 కరములరవములు కరము సంతాప, కరములై తీపెత్తి కారయందెనుప
 నతితరవ్య నిలువ, ధృతిచాలదింక నుద్దీప్తకారుణ్య
 పీక్షణంబె యోగి రాజరాజేంద్ర
 కాకున్న ... కాయనవ్వుముగఁ, జేకొని యొకమందు చెప్పవే యనుచు
 తనమొండిచేతులు దలమొఁదఁజేర్చు, కొని నమస్కృతు లొసంగుటయు...
 నాఘను
 హాగురు దేవ... .., భోగి కియ్యపదల్ బొదవునేయంచుఁ
 గటకటనొంది డగ్గరి మేను నిమిరి, పటుమతి నారాచపట్టి నీక్షించి
 వత్సనిమదినింక వత్సలుచార్వ
 చావెందు కోటిరు పణిరాజహారు, కైలాసనిలయు శంకరు మహాదేవు
 సకలలోకారాధ్య శరణంబు నొంది, య
 చేతులుఁ దొల్లి చేసినపాతకంబుఁ, జేకొని మెనవక చెల్ల దెవ్వరికి
 నని యూరడిలఁబల్కి యాతని నెత్తు, కొని చని కల్పా ...
 పరిమళమిళిత, పరిపాణసంభ్రమభ్రమరిదభ్రమర
 విభ్రమభ్రమరికావినరనిరంత, రభ్రాజమానవిరావసంకులము
 జలజనాశాహ, కలనా
 మధురస్వరోజ్జ్వంభమాణ నినాద, బధిరీకృతాభీలపాణిజాలకము
 ప్రియవియోగోద్భవాభీలదురంత, భయశోకు
 మా, దీనవచోవృత్తదిక్టటంతరము

శేలీసమాసక్తి కిన్నర త్రిదశ, బాలాకుచాలిప్త భద్ర
 ... ర్దమాంకిత దేవ్యగంధస ... , నిర్దోషవినిగ్మలనీరపూరితము
 మకరకచ్ఛపశింశుమారకుశీర, శకులనక్రగ్రాహకాలూరముఖ్య
 యాదాకదంబవిహారసంఘట్ట, నోదితసాంద్రతరోస్మి ...
 మందగంధానిలమాలికోద్ధూత, సందీప్తశీకరాసారప్రసార
 శాతితపరిషేచితాత్యంతమృదుల, శీతలసముపేతసికతాతలంబు
 ... నొక్కకొలను డాయఁగ జేరి యందు, దగవాని మేని రక్తంబెల్లఁ గడగి
 నీరాఝి కడుపార నీరుద్రావించి, కూరిమిఁ దానుండుగుహలోను జేర్చి
 , యున్న పాలాకలియుడుగద్రావించి
 కరపదసంసిద్ధిఁ గావించుకొఱకు, సారద్విమై మదిదలంచుచునుండె నంత
 , రిక్కలు గఘమాసె రేయెండవాసె
 తూరుపు ... తొగఁజేఁడుజారె, జారులు వడివారె జలజము ...
 శోగ , మొగిఁ దేట్లు కొలఁకులమోగె నత్తరిన
 ముగురువేల్పులయిక్క మొక్కులఁజేడు, పగలింటిదొర శతబాబాజోడు
 జగముల , మగువమేల్ తొగలేమమన్ననబాధ
 మిన్నుమానికము ప్రామినుకులపెట్టె, వెన్నునివలకన్ను వేడివెలుంగు
 పుడమివేల్పులనిచ్చ పూజలమెచ్చు పొడపుగుబ్బలిమీఁద పొడచూపెనంత

 నటమటనగుచుఁ గొల్వెయున్న భూమి
 తలవరు బొడగాంచి తలవరుల్ దండ, ములుబెట్టి తొడవులు ముందఁబెట్టి
 యాకాశ
 కొడుకుబోకడబెట్టుకొంటివటంచు
 మిడికిన నతఁడు పబ్బినయార్తితోడ, పుడమి దిగ్గనవారిలి పొగ ...

 పెగడలఁ జుట్టల పెద్దల బుధులఁ, దగువారిఁనుచు నంతఃపురి కరిగి
 యలుకతో బెదరించి యా
 గ్రన్నన చిత్రాంగి రావించి యోసి, చెనఁటికాన నీచెడుజాడ లుడిగి
 కలచంద మెల్ల నిక్కంబుగ
 వలన నంతయుఁ దలవరు లాలకించి, తెలివీరిప్పడు మాకు తేటతెల్లమిగ
 నకట పాతకురాల యాత్మనీ

పరికింపనేరక పలువనై వంశ, కరుడగు కొడుకుఁ బోకడఁబెట్టుకొంటి
 నంచు బిట్టబలించియాడిన బిగువు,
 రవ్వలమారి యారాజున కనియె,
 ఓనెట్టిరాజ నీయొరపుఁబట్టాపు, దేవిమాయ యొకింత తెలియంగ...
 యలుకతోఁ బెద్దలనందఱఁ గూర్చి
 ననుమాబఁశేయ డెందమున దలంచి, పనిపూని యదలింపివలికెద నహహ
 వినువినుమద్దేవివరసం...
 చనవున...
 కులగూడకట్టి టకులుపన్నీ యిట్టు, పలికించెగాక యేపట్టున నిట్టి
 డిబ్బిన నిటువలె డబ్బుంగనలయు
 నడవిలోఁ దలనరులందఱు వినఁగ, నడలొంద వాకుచెప్ప నట యశశీరి
 యుక్కడబల్కిన నయ్యభగివాణి, ...
 ననిపూని పల్కుచో నాకాశవాణి
 జనులాలకించి యాశ్చర్యంబు నొందఁ, బలికె నిట్లని మహిపాల యిక్కూశ
 తలఁపున నిన్ను , నలనుగా నతఁడు పార్వములకై యిగ్గ
 యాలిలోనగరు పిన్నమ్మ యటంచు, జాలనమ్మికతో
 , రమణమనోజ ఘోరవృథఁ జిక్కి
 బలిమిఁగైకొనిన నొప్పక యాతఁడెట్టి, కొల నాకు దవిలింప...

 తనతప్పు వానిపై దవిలించి వాడి, కొనగోళ్ల తన గబ్బిగుబ్బలువచ్చిచ్చు
 కొని నీకుఁజెప్పిన గొడుగకపట్టి,
 బలికి మిన్నకయున్న పార్థివేశ్వరుఁడు, తలకొనియేడ్చుచు భగణిమూర్ఖిల్లి
 తెలివొంది కన్నులుదెఱచి కట్టెదుఱు,
 యెవేడి నెలుచున్న చిత్రాంగినలుక, దయవారనీక్షించి తరమి యిట్లునయె.
 ఓసిపాతకు రాల యోడకయిట్లు,
 యాముననుస్పృంగి యకట పద్మ
 పరుండైన కొమరుని బాములఁబెట్టి, కరచరణంబులు ఖండింపఁజేసి
 కులదీపకుండైన కొమరుని మరుని, గెలుచురూపసిని మింగితివితక నిన్ను
 జూడనొల్లనటంచు నుక్కికవాని,

ముద్దులకొడుకును నిద్దుపురాణి, నిద్దజీం బాసి తేఱి డింకేమి జెప్ప
గొడలేనివంతలఁ గుందుచు సొమ్ము,

బలనరింపుచు విధిం బదరిమూచుచును
చెదరిపల్కుచు డస్సి పెంపెల్లఁ దూలి,

వినయవిద్యాతంత్రీ వెరవొప్పబలిక
ధరణీశ యారీతి ధైర్యంబు వదలి,

గడచినపని కింతగానిఁ బోందుచును, గొడవలనూరక కుండనేమిటికి
యింతిక్తై సుతు వధియింపరాదనుచు, యెంతచెప్పినగాని యెఱుగ

చెయ్యంగ గలనని చెప్పమో తెలియ
పురహరువరమున బొడమినవాఁడు, సరసగుణాఘ్నఁ డా సారంగధరుఁడు

మహిలోన నీవంటిమఁతులిలు గలరె
నీబుద్ధి మును విననేరక బేల, నై బన్న మొందితి నపకీర్తిఁ బడితి

వసుధపై నతఁడు నీవాకృష్టధతుల,
మసలకొనితెచ్చి మందుమంత్రముల, వెస బాగుచేయించి విశ్వవిశ్వంభ

రాతలంబునకెల్ల రాయనిగాఁగ,
నని పురోహితబాంధవామాతృభృత్య,

దగిలియేతెంచె నాత్మజుఁ డున్నవనికి
యేతెంచి రుధిరసమీపమై భూత,

బాయక తునియలై పడియున్న కరప
నములు పీక్షించి నందనుఁడు లేకున్న, నమితతోకాకులస్వాంతుఁడై నేల

గొడవలనడలుచు కొడుకుబల్ నొప్పి
నెందుదూరెను చూడరేయంచు లేచి, క్రిందుగా వనమెల్లఁ గలయదిగ్రమ్మరు
వంతల పొంతల వల్లీనికేత,

సండుల గొందుల జనుచుమహీజ, బృందంబుమాటున నెనసిరోయచును
కరులార యత్నకిన్నరులార రత్న, ధరులార బిల్ల

శాకరులార పుష్ప, తరులార తోడుమెకములార చెంచ
తలులార పాపత్రోయ్యలులార మాని, కులులార మాద్య

కానరే మాపుతుగ్ర కమనీయగాతుగ్ర
దీనజనాధీను దివిజోపమాను

గనరె మానుకుమారు ఘనసుకుమారు. కనదమలాకారు కమలాకుమారు

నని విలపించుచు ననుచునుగనుచు
గండమారమ్ము మాకందమా యిత
జాలమాగంధ మార్జాలమా నీకు

బదమాకుమారు పట్టదమా యటంచు,

నెడవక తనువున నేరులై పారల

ననుచుహరుచిరాస్య వనరుహాయనుచు, దనకు హోయిక. నెద్ది తనకుహాయనుచు
బెదరుఁ గన్నులుమూయు పెదవులు

దలయూచు బెగ్గిలి దైనంబుదూరు, బలుమారు నటచేయి ఫాలంబుజేర్పు
హారాజకులదీప యలఘుపృతాప, ధీరసల్లాప భువనాతీత

జాతరూపాంబర జాతరూప

నయ్యయో చిత్రాంగీయను పెనుసతి, కీయ్యెడ నిను బలియిడితిఁబో తండ్రి
యని మది నింతింతయన రాని వంత,

ధరణిపైఁ బొరలఱడు తనముద్దుకొడుకు

కరపదభండముల్ కరము వేదనల, శిరమున నక్కున జేరుచుకొనుచు

నుడియించుదాక నెమ్మది నూరకుండి

కొదిగి తా మిన్నకయుండిన నేమి,

తడయక నిను మున్నదరిగించి రాజు,

మఱియు నత్తరిరాజు మాననివెతల, నురియతనంబేది యొరలుచునుండి

కన్నులు చల్లఁగాఁ గనుఁగొనలేక, పన్నుగా నడవులపాలు గావించి

గడలేని శోకాబ్ధి గడచుట యెట్లు

హాళిపై నిన్ను గయాళియైనట్టి,

సయ్యన నెంచైనఁ జనుమని పోలు

వెలులగొట్టింపక వేటిఁడి నగుచు,

నీవులేకున్న యీనిభిలరాజ్యంబు, జీవనంబును రాచచిన్నై తేమిటికి

నని దుఃఖమెడలింప నలవిగాకున్న,

బలుబోతుమడువున బడఁబోవుచును

నోహోమహీ నాథ యొరిమిలేక

జేకొదవయు లేక యెలమి మత్స్యెంద్రు,

గరపదసిద్ధియుఁ గాయసిద్ధియును, దొరకించుకొని యాసురుం డింత
నగరిపు నిభుడవై నగరిపాలించు

అట మీననాథమహాసిద్ధవరుఁడు, పటుమతి నలరాచపట్టిఁ జేపట్టి
పోలించి యొకమంచెపైనుంచి

హాళిన్దొందుచునుండి యంతట నతని
కరుణైన తనసముద్యత్ప్రభావము
సమపేతుఁగావించి సదమలహృదయు,

మఱియుఁ బెక్కుగ మణిమంత్రాష్టధంబు
కూరిమినరయుచు కొన్ని వాసరము

గనుఁగొని వత్స నిన్దొచ్చినవారి,

మనుజేంద్రుఁ డమ్మహామహుఁడు నెదుఁ
సంతోషబాష్పముల్ జలజలదొరుగ

నక్కునఁజేర్చి మేనంతయు నిమిరి,

నక్కట తనయని స్మరమర దలఁచి, టక్కరినై యుక్కడంపఁ జేయుటకు
నాపుణ్యమున మీననా , పాపియి నిన్ను జేపట్టి రక్షించె
నాతప్పలెన్నక నాముద్దుకుఱ్ఱ, నీతిల్లికై యిందునిలిచి నన్యమపు
తనయునిగని నేలఁ దడయక వాగ్వి

గుప్పన బెలివొంది కొమరునిఁ బొదచి, యుప్పిరిగొను మోహమున బొక్కుచున్న
డనుఁగుబిడ్డనికి నెయ్యమున నిట్లరియె

తనయుఁడ నిన్ను వీతనయుఁడ నగుచు, దునిమించినట్టి మత్తుని నన్ను మిగుల
నినుఁబాసి వర్తింపనేర నీనెంబ

డినెవత్తునఁచు నఁటినపేమ వేడు, కొనుచున్న జనకుఁ గన్గొని
ధీరమని ఖలులు వర్తింతురుగాక

వాకె బుద్బుదములవంటి దేహంబు,

పొగికి కర్మానురూపంబున నఖిల, యోసులఁ బ్రభవించుచుండునడం

సానెకు మునింగి వేసారుచు నురక

యీషణత్రయముల నెడపక తగిలి, భీషణాంతశ్శత్రుబృందంబుఁ గూడి

విదితతత్త్వజ్ఞాన వీద్యావిశేష,

సరసతీలాజిరాజద్రాజకీర

పోతమాభీలబర్హూర భూబాత,

ఊర్మిమాలావిహరోజ్జ్వంభమాణ,

దుత్తూరముల కాసతోఁ జేరుకొనునె

దేవులతోఁగూడి దివిజేందుఁ బోలి, భూవలయంబెల్లఁ బోఁచుచునుండు

మని యూరడిలఁబల్కి యాతని నెలవుఁ గొని మీననాథుతోఁగూడి యథేచ్ఛ

జనులెల్ల నెలమి రాజ్యం బేలుచుండె

సారంగధరుఁడును జౌరంగియ నెడు, పేరువహించి సంక్షీప్తి

బద్ధుడై సుఖిలీల బ్రచరింపుచుండె.

అని యిట్లు శాలివాహనశకాబ్దంబు,

ఊగు సౌమ్యనామసంవత్సరమున, దగ మాఘబహుళసప్తమియును దివిజ

గురువాసరమునకు గొడలె నీభక్తి,

శంభునిపేర దాక్షాయణీమాన, సాంభోజితరుణమార్తాండునిపేర

శివునిపేర శశాంకశేఖరుపేర,

నకలంకకీర్తివిహారునిపేర, సకలవేదాండపిచుండునిపేర

దీనజనావనదిప్రావిధాన, మానితకరుణాసమగునిపేర

పరమాత్ముపేర తాపసజనస్తుత్య, చరితునిపేర విశ్వప్రభుపేర

బుధజనాహ్లాదకాద్భుతమహాపుణ్య,

మహితుఁ డంచిత కూచిమంచివంశాబ్ధి,

తనయుండు తిమ్మసత్కవి రచియించి,

సంపూర్ణము.

అమూదితాంధ్ర గ్రంథ సర్వ స్వము

శ్లోకములు

సంపాదకులు,

కావ్యనిధి, శ్రీ చెలికాని లచ్చారావుగారు.

1	జాహ్నవీమాహాత్మ్యము (వనుగు లక్ష్మణకవి)	0	10	0
2	సీమంతినీకళ్యాణము (పెనుమల్ల సోమన్నకవి)	0	10	0
3	విజయనందనవిలాసము (మంగళగిరి ఆనందకవి)	0	10	0
4	వాల్మీకిచరిత్రము (రఘునాథభూపాలుడు)	0	8	0
5	రంగనాథరామాయణము (కాచభూపతి, విఠలరాజు)	1	0	0
	శ్రీరంగమాహాత్మ్యము (కట్టా వరదరాజేంద్రకవి)	1	8	0
7	సారంగధరచరిత్రము (కూచిమంచి తిమ్మకవి)	0	12	0
8	చిత్రాక్ష వేంకటేశ్వరశతకము (సంస్కృతము)	0	2	0
9	శ్రీమదనగోపాలశతకము	0	2	0
10	మహిజామనోహరశతకము	0	2	0
11	వేంకటాచలనిలయశతకము	0	1	0
12	సమశ్చివాదుశతకము	0	1	0

అమూదితాంధ్ర గ్రంథ సర్వ స్వము,

చి త్రాక్ష;

పీఠాపురంపట్టు, గోదావరి జిల్లా.

శ్రీ రామ విలాస గ్రంథ మాలిక.

— న వ ల లు —

1 ప్రభాతము	1	0	0	10 రత్నపురి	0	2	0
2 వినోదిని 1 వ భా.	0	12	0	11 మాయ	0	6	0
3 వినోదిని 2 వ భా.	0	12	0	12 చాందసులూన	0	10	0
4 ప్రేమలత	0	8	0	13 చీనరంగరావు	0	6	0
5 సమసవేది	0	8	0	14 హాచరిత్రము 1 భా	0	8	0
6 మయనభ	0	10	0	15 పాణిగ్రహణము	0	1	0
7 అపూర్వప్రతిభ	0	10	0	16 సహృదయ	0	4	0
8 కాంచనమాల	0	3	0	17 తాతాజీవితము	1	0	0
9 రోహిణి	0	2	0	18 దోమాడయద్ధము	0	12	0

— ఇ త ర గ్రంథములు —

19 బద్దినీతులు	0	4	0
20 శ్రీనీతిపద్యరత్నావళి	0	4	0
21 రాయలరాజనీతి	0	4	0
22 విరోహానుహాసంగ్రామము	0	2	0
23 కురంగము	0	1	0
24 గోషా	0	8	0
25 మల్లమొగ్గ	0	1	0
26 ఓటరులకర్తవ్యము	0	2	0
27 విద్యానంతుని భరతములు	0	2	0
28 సంకాంతిసంచిక (అంభగగ్రంథాలయ వార్తాకోశసములు.)	1	0	0
29 ఆంధ్రపరిశోధక మహామండలిచరిత్ర యీ ముద్రితా	0	8	0
ముద్రితగ్రంథముల పట్టిక	0	0	6
30 హితవాది (విమర్శము)	0	4	0
31 సంగీత వ్యాసములు	0	4	0
32 భగవద్గీతామృతచిందువు	0	4	0
33 చమత్కారరత్నావళి	0	4	0

విషయపాద—కార్యదిక్కి:— శ్రీ రామవిలాస గ్రంథమాల,

చిత్రాడ, పితాపురంపొట్టు, గోదావరిజిల్లా